

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

20725 *Llei 25/2009, de 22 de desembre, de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei,
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

ÍNDEX

Títol I. Mesures horitzontals.

Capítol I. Procediment administratiu.

Article 1. Modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

Article 2. Modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 3. Modificació de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

Capítol II. Consumidors i usuaris dels serveis.

Article 4. Modificació del text refós de la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris i altres lleis complementàries, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2007, de 16 de novembre.

Capítol III. Serveis professionals.

Article 5. Modificació de la Llei 2/1974, de 13 de febrer, sobre col·legis professionals.

Article 6. Modificació de la Llei 2/2007, de 15 de març, de societats professionals.

Capítol IV. Actuacions relatives a les empreses en l'àmbit laboral i de Seguretat Social.

Article 7. Modificació del Reial decret llei 1/1986, de 14 de març, de mesures urgents administratives, financeres, fiscals i laborals.

Article 8. Modificació de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals.

Article 9. Modificació de la Llei 42/1997, de 14 de novembre, ordenadora de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.

Article 10. Modificació de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Títol II. Serveis industrials i de la construcció.

Capítol I. Serveis industrials.

Article 11. Modificació de la Llei 3/1985, de 18 de març, de metrologia.

Article 12. Modificació de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents.

Article 13. Modificació de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria.

Article 14. Modificació de la Llei 23/1992, de 30 de juliol, de seguretat privada.

Capítol II. Serveis de la construcció.

Article 15. Modificació de la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació.

Article 16. Modificació de la Llei 32/2006, de 18 d'octubre, reguladora de la subcontractació en el sector de la construcció.

Títol III. Serveis energètics.

Article 17. Modificació de la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines.

Article 18. Modificació de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

Article 19. Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

Títol IV. Serveis de transport i comunicacions.

Capítol I. Serveis de transport.

Article 20. Modificació de la Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria.

Article 21. Modificació de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres.

Article 22. Modificació del text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, aprovat pel Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març.

Article 23. Modificació de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant.

Article 24. Modificació de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari.

Article 25. Modificació de la Llei 48/2003, de 26 de novembre, de règim econòmic i de prestació de serveis dels ports d'interès general.

Capítol II. Serveis d'informació i comunicacions.

Article 26. Modificació de la Llei 24/1998, de 13 de juliol, del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals.

Article 27. Modificació de la Llei 32/2003, general de telecomunicacions.

Títol V. Serveis mediambientals i d'agricultura.

Capítol I. Serveis mediambientals.

Article 28. Modificació de la Llei de 20 de febrer de 1942, per la qual es regula el foment i la conservació de la pesca fluvial.

Article 29. Modificació de la Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça.

Article 30. Modificació de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes.

Article 31. Modificació de la Llei 3/1995, de 23 de març, de vies pecuàries.

Article 32. Modificació de la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus.

Article 33. Modificació del text refós de la Llei d'aigües aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.

Article 34. Modificació de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.

Article 35. Modificació de la Llei 5/2007, de 3 d'abril, de la xarxa de parcs nacionals.

Article 36. Modificació de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.

Capítol II. Serveis d'agricultura.

Article 37. Modificació de la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat.

Article 38. Modificació de la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal.

Article 39. Modificació de la Llei 30/2006, de 26 de juliol, de llavors i plantes de viver de recursos filogenètics.

Títol VI. Altres mesures.

Article 40. Modificació del text refós de taxes fiscals aprovat pel Decret 3059/1966, d'1 de desembre.

Article 41. Modificació de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat.

Article 42. Modificació del text refós de la Llei de propietat intel·lectual, en què es regularitza, s'aclareix i s'harmonitzen les disposicions legals vigents sobre la matèria, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril.

Article 43. Modificació de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària.

Article 44. Modificació del Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis.

Article 45. Modificació de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries.

Article 46. Modificació de la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries contra el tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac.

Article 47. Modificació de la Llei 29/2006, de 26 de juliol, de garanties i ús racional dels medicaments i productes sanitaris.

Article 48. Modificació de la Llei 34/2006, de 30 d'octubre, sobre accés a les professions d'advocat i procurador dels tribunals.

Disposició addicional primera. Organització, celebració i desenvolupament de combinacions aleatòries amb fins publicitaris o promocionals.

Disposició addicional segona. Subjectes inscrits en els registres administratius en matèria d'energia elèctrica i hidrocarburs.

Disposició addicional tercera. Assessorament tècnic en empreses de menys de deu treballadors.

Disposició addicional quarta. Aplicació dels requisits previstos per al silenci administratiu desactivador regulat en normes preexistents.

Disposició addicional cinquena. Projectes que s'han de sotmetre a avaluació d'impacte ambiental.

Disposició addicional sisena. Distribució de competències.

Disposició addicional setena. Serveis funeraris.

Disposició transitòria primera. Règim transitori.

Disposició transitòria segona. Procediments d'autorització d'entitats especialitzades en matèria de prevenció de riscos laborals.

Disposició transitòria tercera. Vigència de l'exigència de visat col·legial.

Disposició transitòria quarta. Vigència de les obligacions de col·legiació.

Disposició transitòria cinquena. Implantació de la finestreta única i del servei d'atenció als consumidors i usuaris.

Disposició transitòria sisena. Aprovació del sistema de gestió de la finestreta única.

Disposició derogatòria.

Disposició final primera. Títol competencial.

Disposició final segona. Incorporació de dret comunitari.

Disposició final tercera. Habilitació normativa i desplegament reglamentari.

Disposició final quarta. Llei 8/2009, de 28 d'agost, de finançament de la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola.

Disposició final cinquena. Entrada en vigor.

PREÀMBUL

I

La Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, ha incorporat, parcialment, al dret espanyol la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior, d'ara endavant la Directiva.

La Llei esmentada adopta un enfocament ambiciós i fomenta una aplicació generalitzada dels seus principis per tal d'impulsar una millora global del marc regulador del sector serveis, per obtenir guanys d'eficiència, productivitat i ocupació en els sectors implicats, a més d'un increment de la varietat i qualitat dels serveis disponibles per a empreses i ciutadans.

En efecte, la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, consolida els principis reguladors compatibles amb les llibertats bàsiques d'establiment i de lliure prestació de serveis, i alhora permet suprimir les barreres i reduir les traves que restringeixen injustificadament l'accés a les activitats de serveis i el seu exercici. En particular, l'esmentada Llei posa èmfasi en el fet que els instruments d'intervenció de les administracions públiques en aquest sector han de ser analitzats detalladament i ser conformes amb els principis de no-discriminació, de justificació per raons imperioses d'interès general i de proporcionalitat per atendre aquestes raons. D'altra banda, exigeix que se simplifiquin els procediments, per evitar dilacions innecessàries i reduir les càrregues administratives als prestadors de serveis. A més, es reforcen les garanties dels consumidors i usuaris dels serveis, en obligar els prestadors de serveis a actuar amb transparència tant respecte a la informació que han de proveir com en matèria de reclamacions.

Ara bé, tal com indica el preàmbul de la Llei, per assolir l'objectiu de reformar significativament el marc regulador no n'hi ha prou amb l'establiment dels principis generals que han de regir la regulació actual i futura de les activitats de serveis, sinó que és necessari procedir a un exercici d'avaluació de tota la normativa reguladora de l'accés a les activitats de serveis i del seu exercici, per adequar-la als principis que l'esmentada Llei estableix.

En aquest context, l'objectiu d'aquesta Llei és doble. En primer lloc, adapta la normativa estatal de rang legal al que disposa la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, en virtut del mandat que conté la seva disposició final cinquena. En segon lloc, per tal de dinamitzar el sector serveis i d'assolir guanys de competitivitat en relació amb els nostres socis europeus, estén els principis de bona regulació a sectors no afectats per la Directiva, i segueix un enfocament ambiciós que ha de permetre contribuir de manera notable a la millora de l'entorn regulador del sector serveis i a la supressió efectiva de requisits o traves no justificats o desproporcionats. L'entorn regulador que en resulta, més eficient, transparent, simplificat i previsible per als agents econòmics, suposa un significatiu impuls a l'activitat econòmica.

II

La Llei consta de 48 articles agrupats en sis títols, set disposicions addicionals, sis disposicions transitòries, una disposició derogatòria i cinc disposicions finals.

El títol I –«Mesures horitzontals»– concreta diverses modificacions que afecten de manera genèrica les activitats de serveis. S'hi introdueix expressament la figura de comunicació i de declaració responsable i es generalitza l'ús del silenci administratiu positiu. D'altra banda, es reforça la normativa de defensa dels consumidors i usuaris en matèria de reclamacions i s'adapten diverses disposicions sobre aspectes bàsics de la regulació en matèria de serveis professionals, principalment pel que fa als col·legis professionals. Finalment, s'adopten disposicions relatives a les empreses i a la cooperació administrativa en l'àmbit laboral i de Seguretat Social.

El títol II –«Serveis industrials i de la construcció»– adequa la legislació relativa a la seguretat i qualitat industrial referent als serveis a l'àrea de la instal·lació i manteniment d'equips, afavoreix la reducció de càrregues administratives i de traves desproporcionades

en l'exercici de l'activitat de les petites i mitjanes empreses i impulsa la simplificació de tràmits.

El títol III –«Serveis energètics»– elimina els règims d'autorització per a l'exercici de les activitats de comercialització en l'àmbit de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, i de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs. També elimina l'obligació d'inscripció en el Registre per als comercialitzadors i consumidors directes en el mercat d'electricitat i gas natural. Finalment, s'eliminen els requisits prohibits per la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, de totes les lleis del sector energètic.

El títol IV –«Serveis de transport i comunicacions»– elimina la intervenció administrativa en matèria de preus en el sector dels transports, suprimeix l'autorització administrativa específica per a la instal·lació d'estacions de transport i de centres d'informació i distribució de càrregues, així com per a l'accés i l'exercici de les activitats d'arrendament de vehicles, que es declara lliure.

El títol V –«Serveis mediambientals i d'agricultura»– concreta l'eliminació de vuit règims d'autorització, cinc dels quals se substitueixen per una declaració responsable, un per comunicació i dos se suprimeixen sense substituir-los per cap altre instrument. A més, s'eliminen requisits prohibits de caràcter discriminatori, i també limitacions territorials i s'inclou el principi de concurrència en la concessió d'autoritzacions quan es fa ús del domini públic.

El títol VI –«Altres mesures»– especifica les modificacions en diversos sectors dels serveis relacionats amb la meritació de les taxes de les combinacions aleatòries amb fins publicitaris o promocionals, la distribució i importació de labors del tabac, les instal·lacions de subministrament de productes petrolífers a vehicles en establiments comercials, les entitats de gestió de la propietat intel·lectual i els serveis sanitaris.

La disposició addicional primera elimina l'autorització administrativa prèvia per a l'organització, celebració i desenvolupament de combinacions aleatòries amb fins publicitaris o promocionals sempre que la participació del públic en aquestes activitats sigui gratuïta, de manera que es flexibilitzen els instruments de promoció comercial. La disposició addicional segona es refereix als subjectes inscrits en els registres administratius en matèria d'energia elèctrica i hidrocarburs. La disposició addicional tercera es dirigeix a potenciar l'assumpció personal per l'empresari de la gestió de l'activitat preventiva, per a la qual cosa preveu un pla d'assistència tècnica a l'empresari per part de l'Administració. La disposició addicional quarta es refereix a la vigència del silenci administratiu desestimatori regulat en normes amb rang de llei o derivades de la normativa comunitària preexistents. La disposició addicional cinquena subratlla l'obligació de portar a terme, si s'escau, l'avaluació d'impacte ambiental amb caràcter previ a la declaració responsable quan aquesta sigui la forma de control de l'activitat. La disposició addicional sisena estableix que aquesta Llei s'ajusta a la distribució de competències que preveuen la Constitució i els estatuts d'autonomia, i la disposició addicional setena es refereix a la llibertat d'elecció dels prestadors de serveis funeraris.

La disposició transitòria primera estableix el règim transitori aplicable als prestadors autoritzats o habilitats per a l'exercici d'una activitat de serveis amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei. La disposició transitòria segona atorga un mandat al Ministeri de Treball i Immigració per adaptar els procediments administratius d'autorització de serveis de prevenció aliens i entitats auditores. Les disposicions transitòries tercera i quarta determinen la vigència de l'exigència del visat col·legial i les obligacions de col·legiació, respectivament. La disposició transitòria cinquena es refereix a la implantació de la finestra única i del servei d'atenció als consumidors i usuaris. La disposició transitòria sisena fa referència a l'aprovació del sistema de gestió de la finestra única.

La disposició derogatòria deixa sense vigor totes les disposicions de rang legal o reglamentari o estatuts de corporacions professionals i altres normes internes col·legials que s'oposin a aquesta al que disposa la Llei.

La disposició final primera especifica, per a cada títol i capítol, el títol competencial pel qual es modifica cada norma. La disposició final segona estableix que mitjançant aquesta

Llei s'incorpora parcialment al dret espanyol la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis al mercat interior. La disposició final tercera conté les habilitacions necessàries per al desplegament i l'aplicació de la Llei. La disposició final quarta suprimeix l'apartat 4t de la disposició transitòria tercera i l'apartat 5 de la disposició final primera de la Llei 8/2009, de 28 d'agost, de finançament de la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola. Finalment, la disposició final cinquena especifica que la Llei entra en vigor el dia 27 de desembre de 2009.

TÍTOL I

Mesures horitzontals

CAPÍTOL I

Procediment administratiu

Article 1. *Modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.*

La Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, queda modificada de la manera següent:

U. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 70 bis, amb la redacció següent:

«4. Quan es tracti de procediments i tràmits relatius a una activitat de serveis i al seu exercici inclosa en l'àmbit d'aplicació de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, els prestadors els poden realitzar, per mitjà d'una finestra única, per via electrònica i a distància, llevat que es tracti de la inspecció del lloc o de l'equip que s'utilitza en la prestació del servei.

Així mateix, les entitats locals han de garantir, dins l'àmbit de les seves competències, que els prestadors de serveis puguin obtenir a través de la finestra única la informació i els formularis necessaris per a l'accés a una activitat i el seu exercici, i conèixer les resolucions i la resta de comunicacions de les autoritats competents en relació amb les seves sol·licituds. Les entitats locals han d'impulsar la coordinació per a la normalització dels formularis necessaris per a l'accés a una activitat i el seu exercici.»

Dos. L'article 84 queda redactat de la manera següent:

«Article 84.

1. Les entitats locals poden intervenir l'activitat dels ciutadans a través dels mitjans següents:

- a) Ordenances i bàndols.
- b) Submissió a llicència prèvia i altres actes de control preventiu. No obstant això, quan es tracti de l'accés i l'exercici d'activitats de serveis incloses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, cal atènyer-se al que disposa aquesta.
- c) Submissió a comunicació prèvia o a declaració responsable, de conformitat amb el que estableix l'article 71 bis de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.
- d) Submissió a control posterior a l'inici de l'activitat, als efectes de verificar el compliment de la normativa reguladora d'aquesta.
- e) Ordres individuals constitutives de mandat per a l'execució d'un acte o la prohibició d'aquest.

2. L'activitat d'intervenció de les entitats locals s'ha d'ajustar, en tot cas, als principis d'igualtat de tracte, necessitat i proporcionalitat amb l'objectiu que es persegueix.

3. Les llicències o autoritzacions atorgades per altres administracions públiques no exigeixen els titulars d'obtenir les corresponents llicències de les entitats locals, i s'han de respectar en tot cas el que disposen les corresponents lleis sectorials.»

Article 2. Modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

La Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, es modifica de la manera següent:

U. S'hi afegeix un nou article 39 bis, amb la redacció següent:

«Article 39 bis. *Principis d'intervenció de les administracions públiques per a l'exercici d'una activitat.*

1. Les administracions públiques que en l'exercici de les seves respectives competències estableixin mesures que limitin l'exercici de drets individuals o col·lectius o exigeixin el compliment de requisits per a l'exercici d'una activitat han d'escollir la mesura menys restrictiva, motivar-ne la necessitat per a la protecció de l'interès públic, i també justificar la seva adequació per aconseguir els fins que es persegueixen, sense que en cap cas es produeixin diferències de tracte discriminatòries.

2. Les administracions públiques han de vetllar pel compliment dels requisits aplicables segons la legislació corresponent, per a la qual cosa poden comprovar, verificar, investigar i inspeccionar els fets, actes, elements, activitats, estimacions i altres circumstàncies que es produeixin.»

Dos. L'article 43 queda redactat en els termes següents:

«Article 43. *Silenci administratiu en procediments iniciats a sol·licitud de l'interessat.*

1. En els procediments iniciats a sol·licitud de l'interessat, sense perjudici de la resolució que l'Administració ha de dictar en la forma que preveu l'apartat 3 d'aquest article, el venciment del termini màxim sense haver-se notificat resolució expressa legitima a l'interessat o interessats que hagin deduït la sol·licitud per entendre-la estimada per silenci administratiu, excepte en els supòsits en els quals una norma amb rang de llei per raons imperioses d'interès general o una norma de dret comunitari estableixin el contrari.

Així mateix, el silenci té efecte desestimatori en els procediments relatius a l'exercici del dret de petició, a què es refereix l'article 29 de la Constitució, aquells l'estimació dels quals tingui com a conseqüència que es transfereixin al sol·licitant o a tercers facultats relatives al domini públic o al servei públic, i també els procediments d'impugnació d'actes i disposicions. No obstant això, quan el recurs d'alçada s'hagi interposat contra la desestimació per silenci administratiu d'una sol·licitud pel transcurs del termini, s'entén estimat si, arribat el termini de resolució, l'òrgan administratiu competent no dicta resolució expressa sobre aquest.

2. L'estimació per silenci administratiu té a tots els efectes la consideració d'acte administratiu finalitzador del procediment. La desestimació per silenci administratiu té els únics efectes de permetre als interessats la interposició del recurs administratiu o contenciós administratiu que sigui procedent.

3. L'obligació de dictar resolució expressa a què es refereix l'apartat primer de l'article 42 se subjecta al règim següent:

a) En els casos d'estimació per silenci administratiu, la resolució expressa posterior a la producció de l'acte només es pot dictar si és confirmatòria.

b) En els casos de desestimació per silenci administratiu, la resolució expressa posterior al venciment del termini l'ha d'adoptar l'Administració sense cap vinculació al sentit del silenci.

4. Els actes administratius produïts per silenci administratiu es poden fer valer tant davant l'Administració com davant de qualsevol persona física o jurídica, pública o privada. Aquests produeixen efectes des del venciment del termini màxim en el qual s'ha de dictar i notificar la resolució expressa sense que aquesta s'hagi produït, i la seva existència es pot acreditar per qualsevol mitjà de prova admès en dret, inclòs el certificat acreditatiu del silenci produït que es pugui sol·licitar a l'òrgan competent per resoldre. Sol·licitat el certificat, aquest s'ha d'emetre en el termini màxim de quinze dies.»

Tres. S'hi afegeix un nou article 71 bis amb la redacció següent:

«Article 71 bis. *Declaració responsable i comunicació prèvia.*

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per declaració responsable el document subscrit per un interessat en el qual manifesta, sota la seva responsabilitat, que compleix els requisits que estableix la normativa vigent per accedir al reconeixement d'un dret o facultat o per al seu exercici, que disposa de la documentació que ho acredita i que es compromet a mantenir-ne el compliment durant el període de temps inherent al reconeixement o exercici.

Els requisits als quals es refereix el paràgraf anterior han d'estar recollits de manera expressa, clara i precisa a la corresponent declaració responsable.

2. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per comunicació prèvia el document mitjançant el qual els interessats posen en coneixement de l'Administració pública competent les seves dades identificatives i altres requisits exigibles per a l'exercici d'un dret o l'inici d'una activitat, d'acord amb el que estableix l'article 70.1.

3. Les declaracions responsables i les comunicacions prèvies produeixen els efectes que determina en cada cas la legislació corresponent i permeten, amb caràcter general, el reconeixement o exercici d'un dret o bé l'inici d'una activitat, des del dia de la presentació, sense perjudici de les facultats de comprovació, control i inspecció que tinguin atribuïdes les administracions públiques.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, la comunicació es pot presentar dins un termini posterior a l'inici de l'activitat quan la legislació corresponent ho prevegi expressament.

4. La inexactitud, falsedat o omissió, de caràcter essencial, en qualsevol dada, manifestació o document que s'adjunti o s'incorpori a una declaració responsable o a una comunicació prèvia, o la no-presentació davant l'Administració competent de la declaració responsable o comunicació prèvia, determina la impossibilitat de continuar l'exercici del dret o activitat afectada des del moment en què es tingui constància dels fets, sense perjudici de les responsabilitats penals, civils o administratives que pertoquin.

Així mateix, la resolució de l'Administració pública que declari aquestes circumstàncies pot determinar l'obligació de l'interessat de restituir la situació jurídica al moment previ al reconeixement o a l'exercici del dret o a l'inici de l'activitat corresponent, i també la impossibilitat d'instar un nou procediment amb el mateix objecte durant un període de temps determinat, tot això de conformitat amb els termes establerts en les normes sectorials d'aplicació.

5. Les administracions públiques han de tenir permanentment publicats i actualitzats models de declaració responsable i de comunicació prèvia, els quals s'han de facilitar de forma clara i inequívoca i que, en tot cas, s'han de poder presentar a distància i per via electrònica.»

Article 3. Modificació de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

La Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics, queda modificada de la manera següent:

U. L'apartat 3 de l'article 6 queda redactat en els termes següents:

«3. En particular, en els procediments relatius a l'accés a una activitat de serveis i el seu exercici, els ciutadans tenen dret a la realització de la tramitació a través d'una finestra única, per via electrònica i a distància, i a l'obtenció de la informació següent a través de mitjans electrònics, que ha de ser clara i inequívoca:

a) Els requisits aplicables als prestadors establerts en el territori espanyol, en especial els relatius als procediments i tràmits necessaris per accedir a les activitats de servei i per al seu exercici.

b) Les dades de les autoritats competents en les matèries relacionades amb les activitats de serveis, i també les dades de les associacions i organitzacions diferents de les autoritats competents a les quals els prestadors o destinataris es puguin adreçar per obtenir assistència o ajuda.

c) Els mitjans i les condicions d'accés als registres i bases de dades públiques relatives a prestadors d'activitats de serveis.

d) Les vies de reclamació i recurs en cas de litigi entre les autoritats competents i el prestador o el destinatari, o entre un prestador i un destinatari, o entre prestadors.»

Dos. S'afegeix una nova lletra c) a l'apartat 2 de l'article 40 amb la redacció següent:

«c) Assegurar la cooperació entre les administracions públiques per proporcionar al ciutadà informació administrativa clara, actualitzada i inequívoca.»

CAPÍTOL II

Consumidors i usuaris dels serveis

Article 4. Modificació del text refós de la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris, i altres lleis complementàries, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2007, de 16 de novembre.

El text refós de la Llei general per a la defensa dels consumidors i usuaris, i altres lleis complementàries, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2007, de 16 de novembre, es modifica de la manera següent:

U. S'afegeixen dos nous apartats a l'article 21, amb la redacció següent:

«3. En tot cas, i amb ple respecte al que disposen els apartats precedents, els prestadors de serveis han de posar a disposició dels consumidors i usuaris informació sobre l'adreça postal, número de telèfon i número de fax o adreça de correu electrònic en la qual el consumidor o usuari, sigui quin sigui el seu lloc de residència, pugui interposar les queixes i reclamacions o sol·licitar informació sobre el servei ofert o contractat. Els prestadors han de comunicar la seva adreça legal si aquesta no coincideix amb l'adreça habitual per a la correspondència.

Els prestadors de serveis han de donar resposta a les reclamacions rebudes en el termini més breu possible i en tot cas en el termini màxim d'un mes des de la presentació de la reclamació. En cas que en el termini esmentat aquesta no hagi estat resolta satisfactòriament, els prestadors de serveis adherits a un sistema

extrajudicial de resolució de conflictes han de facilitar a l'usuari l'accés a aquest quan reuneixi els requisits que preveuen la Recomanació 98/257/CE de la Comissió, de 30 de març, relativa als principis aplicables als òrgans responsables de la solució extrajudicial dels litigis en matèria de consum, i la Recomanació 2001/310/CE de la Comissió, de 4 d'abril de 2001, relativa als principis aplicables als òrgans extrajudicials de resolució consensual de litigis en matèria de consum o normativa que resulti aplicable i, com a tals, hagin estat notificats a la xarxa comunitària d'òrgans nacionals de la solució extrajudicial de litigis en matèria de consum.

4. Els empresaris a què es refereix l'apartat anterior i els que estiguin adherits a codis de conducta, inclosos els elaborats a escala comunitària, o siguin membres d'associacions o organismes professionals que ofereixin sistemes extrajudicials de resolució de conflictes que reuneixin els requisits que preveu l'apartat anterior, han d'indicar a les ofertes comercials que presentin de forma detallada els seus serveis, el sistema extrajudicial de resolució de conflictes que ofereixen als consumidors i usuaris, la manera d'obtenir informació sobre les seves característiques i la forma d'accedir a aquest sistema extrajudicial.»

Dos. S'afegeix a l'article 49.1 una nova lletra k), i l'actual contingut d'aquesta passa a la lletra l):

«k) La negativa a satisfer les demandes del consumidor o usuari, sigui quina sigui la seva nacionalitat o lloc de residència, quan la seva satisfacció estigui dins de les disponibilitats de l'empresari, i també qualsevol forma de discriminació respecte a les demandes, sense que això menyscabi la possibilitat d'establir diferències en les condicions d'accés directament justificades per criteris objectius.»

Tres. S'afegeix a l'article 60.2 una nova lletra h), que queda redactada en els termes següents:

«h) L'adreça completa a la qual el consumidor o usuari pot presentar les queixes i reclamacions, i també, si s'escau, la informació sobre el sistema extrajudicial de resolució de conflictes que preveu l'article 21.4.»

CAPÍTOL III

Serveis professionals

Article 5. *Modificació de la Llei 2/1974, de 13 de febrer, sobre col·legis professionals.*

La Llei 2/1974, de 13 de febrer, sobre col·legis professionals, queda modificada en els termes següents:

U. L'apartat 3 de l'article 1 queda redactat en els termes següents:

«3. Són fins essencials d'aquestes corporacions l'ordenació de l'exercici de les professions, la representació institucional exclusiva d'aquestes quan estiguin subjectes a col·legiació obligatòria, la defensa dels interessos professionals dels col·legiats i la protecció dels interessos dels consumidors i usuaris dels serveis dels col·legiats, tot això sense perjudici de la competència de l'Administració pública per raó de la relació funcional.»

Dos. L'apartat 4 de l'article 2 queda redactat de la manera següent:

«4. Els acords, decisions i recomanacions dels col·legis han d'observar els límits de la Llei 15/2007, de 3 de juliol, de defensa de la competència.»

Tres. S'introdueix un nou apartat 5 a l'article 2, amb la redacció següent:

«5. En tot cas, els requisits que obliguin a exercir de manera exclusiva una professió o que limitin l'exercici conjunt de dues professions o més, només són els que s'estableixin per llei.

Els estatuts dels col·legis, o els codis deontològics que, si s'escau, aprovin els col·legis poden preveure previsions expressives dirigides a exigir als professionals col·legiats que la seva conducta en matèria de comunicacions comercials sigui ajustada al que disposa la llei, amb la finalitat de salvaguardar la independència i integritat de la professió, i també, si s'escau, el secret professional.»

Quatre. S'introdueix un nou apartat 6 a l'article 2, amb la redacció següent:

«6. L'exercici professional en forma societària es regeix pel que preveuen les lleis. En cap cas els col·legis professionals ni les seves organitzacions col·legials poden establir, per si mateixos o través dels seus estatuts o la resta de la normativa col·legial, restriccions a l'exercici professional en forma societària.»

Cinc. L'article 3 queda redactat en els termes següents:

«Article 3. *Col·legiació.*

1. Qui tingui la titulació requerida i reuneixi les condicions assenyalades estatutàriament té dret a ser admès al col·legi professional que correspongui.

2. És requisit indispensable per a l'exercici de les professions estar incorporat al col·legi professional corresponent quan ho estableixi una llei estatal. La quota d'inscripció o col·legiació no pot superar en cap cas els costos associats a la tramitació de la inscripció. Els col·legis han de disposar dels mitjans necessaris perquè els sol·licitants puguin tramitar la seva col·legiació per via telemàtica, d'acord amb el que preveu l'article 10 d'aquesta llei.

3. Quan una professió s'organitzi per col·legis territorials, és suficient la incorporació a un de sol, que ha de ser el del domicili professional únic o principal, per exercir en tot el territori espanyol. A aquests efectes, quan en una professió només hi hagi col·legis professionals en algunes comunitats autònomes, els professionals es regeixen per la legislació del lloc on tinguin establert el domicili professional únic o principal, cosa que és suficient per exercir en tot el territori espanyol.

Els col·legis no poden exigir als professionals que exerceixin en un territori diferent del de col·legiació cap comunicació ni habilitació ni tampoc el pagament de contraprestacions econòmiques diferents de les que exigeixen habitualment als seus col·legiats per la prestació dels serveis dels quals siguin beneficiaris i que no estiguin coberts per la quota col·legial.

En els supòsits d'exercici professional en un territori diferent al de col·legiació, als efectes d'exercir les competències d'ordenació i potestat disciplinària que corresponen al col·legi del territori en el qual s'exerceixi l'activitat professional, en benefici dels consumidors i usuaris, els col·legis han d'utilitzar els oportuns mecanismes de comunicació i els sistemes de cooperació administrativa entre autoritats competents que preveu la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici. Les sancions imposades, si s'escau, pel col·legi del territori en el qual s'exerceixi l'activitat professional tenen efectes en tot el territori espanyol.

4. En el cas de desplaçament temporal d'un professional d'un altre Estat membre de la Unió Europea, cal atènyer-se al que disposa la normativa vigent en aplicació del dret comunitari relativa al reconeixement de qualificacions.»

Sis. La lletra a) de l'article 5 passa a tenir el contingut següent:

«a) Totes les funcions que redundin en benefici de la protecció dels interessos dels consumidors i usuaris dels serveis dels col·legiats.»

Set. Se suprimeix la lletra ñ) de l'article 5, que queda sense contingut.

Vuit. La lletra q) de l'article 5 queda redactada de la manera següent:

«q) Visar els treballs professionals dels col·legiats en els termes que preveu l'article 13.»

Nou. L'actual lletra u) passa a ser la lletra x) i s'hi introdueix una nova lletra, la u) a l'article 5, amb la redacció següent:

«u) Atendre les sol·licituds d'informació sobre els col·legiats i sobre les sancions fermes que se'ls imposin, i també les peticions d'inspecció o investigació que els formuli qualsevol autoritat competent d'un Estat membre de la Unió Europea en els termes que preveu la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, en particular, en relació amb el fet que les sol·licituds d'informació i de realització de controls, inspeccions i investigacions estiguin degudament motivades i que la informació obtinguda s'utilitzi únicament per a la finalitat per a la qual es va sol·licitar.»

Deu. S'hi afegeix un nou article 10, amb la redacció següent:

«Article 10. *Finestreta única.*

1. Les organitzacions col·legials han de disposar d'una pàgina web perquè, a través de la finestreta única que preveu la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, els professionals puguin realitzar tots els tràmits necessaris per a la col·legiació, el seu exercici i la seva baixa en el col·legi, a través d'un únic punt, per via electrònica i a distància. Concretament, les organitzacions col·legials han de fer el que sigui necessari perquè, a través d'aquesta finestreta única, els professionals puguin de manera gratuïta:

a) Obtenir tota la informació i els formularis necessaris per a l'accés a l'activitat professional i el seu exercici.

b) Presentar tota la documentació i sol·licituds necessàries, incloent-hi la de la col·legiació.

c) Conèixer l'estat de tramitació dels procediments en els quals tingui consideració d'interessat i rebre la corresponent notificació dels actes de tràmit preceptius i la resolució d'aquests pel col·legi, inclosa la notificació dels expedients disciplinaris quan no sigui possible fer-ho per altres mitjans.

d) Convocar els col·legiats a les juntes generals ordinàries i extraordinàries i posar en coneixement seu l'activitat pública i privada del col·legi professional.

2. A través de la finestreta única, per defensar més bé els drets dels consumidors i usuaris, les organitzacions col·legials han d'oferir la informació següent, que ha de ser clara, inequívoca i gratuïta:

a) L'accés al Registre de col·legiats, que ha d'estar permanentment actualitzat i en el qual han de constar, com a mínim, les dades següents: nom i cognoms dels professionals col·legiats, número de col·legiació, títols oficials dels quals està en possessió, domicili professional i situació d'habilitació professional.

b) L'accés al Registre de societats professionals, que ha de tenir el contingut descrit a l'article 8 de la Llei 2/2007, de 15 de març, de societats professionals.

c) Les vies de reclamació i els recursos que es poden interposar en cas de conflicte entre el consumidor o usuari i un col·legiat o el col·legi professional.

d) Les dades de les associacions o organitzacions de consumidors i usuaris a les quals els destinataris dels serveis professionals es poden adreçar per obtenir assistència.

e) El contingut dels codis deontològics.

3. Les corporacions col·legials han d'adoptar les mesures necessàries per al compliment del que preveu aquest article i incorporar per a això les tecnologies necessàries i crear i mantenir les plataformes tecnològiques que garanteixin la interoperabilitat entre els diferents sistemes i l'accessibilitat de les persones amb discapacitat. Per a això, els col·legis professionals i, si s'escau, els consells generals i autonòmics poden posar en marxa els mecanismes de coordinació i col·laboració necessaris, inclusivament amb les corporacions d'altres professions.

4. Els col·legis professionals d'àmbit territorial han de facilitar als consells generals o superiors i, si s'escau, als consells autonòmics de col·legis, la informació relativa a les altes, baixes i qualssevol altres modificacions que afectin els registres de col·legiats i de societats professionals, per al seu coneixement i anotació en els registres centrals de col·legiats i de societats professionals d'aquells.»

Onze. S'hi afegeix un nou article 11, amb la redacció següent:

«Article 11. *Memòria anual.*

1. Les organitzacions col·legials estan subjectes al principi de transparència en la seva gestió. Per a això, cadascuna d'aquestes ha d'elaborar una memòria anual que contingui almenys la informació següent:

a) Informe anual de gestió econòmica, incloent-hi les despeses de personal suficientment desglossades i especificant les retribucions dels membres de la Junta de Govern per raó del càrrec.

b) Import de les quotes aplicables desglossades per concepte i pel tipus de serveis prestats, i també les normes per al seu càlcul i aplicació.

c) Informació agregada i estadística relativa als procediments informatius i sancionadors en fase d'instrucció o que hagin assolit fermesa, amb indicació de la infracció a què es refereixen, de la seva tramitació i de la sanció imposada si s'escau, d'acord, en tot cas, amb la legislació en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

d) Informació agregada i estadística relativa a queixes i reclamacions presentades pels consumidors o usuaris o les seves organitzacions representatives, així com sobre la seva tramitació i, si s'escau, dels motius d'estimació o desestimació de la queixa o reclamació, d'acord, en tot cas, amb la legislació en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

e) Els canvis en el contingut dels codis deontològics, en cas que en disposin.

f) Les normes sobre incompatibilitats i les situacions de conflicte d'interessos en què es trobin els membres de les juntes de govern.

g) Informació estadística sobre l'activitat de visat.

Quan sigui procedent, les dades s'han de presentar desagregades territorialment per corporacions.

2. La memòria anual s'ha de fer pública a través de la pàgina web el primer semestre de cada any.

3. El Consell General ha de fer pública, juntament amb la memòria, la informació estadística a què fa referència l'apartat u d'aquest article de forma agregada per al conjunt de l'organització col·legial.

4. Als efectes de complir la previsió de l'apartat anterior, els consells autonòmics i els col·legis territorials han de facilitar als seus consells generals o superiors la informació necessària per elaborar la memòria anual.»

Dotze. S'hi afegeix un nou article 12, amb la redacció següent:

«Article 12. *Servei d'atenció als col·legiats i als consumidors o usuaris.*

1. Els col·legis professionals han d'atendre les queixes o reclamacions que presentin els col·legiats.

2. Així mateix, els col·legis professionals han de disposar d'un servei d'atenció als consumidors o usuaris, que necessàriament ha de tramitar i resoldre totes les queixes i reclamacions referides a l'activitat col·legial o professional dels col·legiats que presenti qualsevol consumidor o usuari que contracti els serveis professionals, així com associacions i organitzacions de consumidors i usuaris en representació seva o en defensa dels seus interessos.

3. Els col·legis professionals, a través d'aquest servei d'atenció als consumidors o usuaris, han de resoldre sobre la queixa o reclamació segons sigui procedent: o bé informant sobre el sistema extrajudicial de resolució de conflictes, o bé remetent l'expedient als òrgans col·legials competents per instruir els oportuns expedients informatius o disciplinaris, o bé arxivant, o bé adoptant qualsevol altra decisió de conformitat amb dret.

4. La regulació d'aquest servei ha de preveure la presentació de queixes i reclamacions per via electrònica i a distància.»

Tretze. S'hi afegeix un nou article 13, amb la redacció següent:

«Article 13. *Visat.*

1. Els col·legis de professions tècniques han de visar els treballs professionals en el seu àmbit de competència únicament quan se sol·liciti per petició expressa dels clients, incloses les administracions públiques quan actuïn com a tals, o quan així ho estableixi el Govern mitjançant real decret, amb la consulta prèvia als col·legiats afectats, d'acord amb els criteris següents:

a) Que sigui necessari perquè hi ha una relació de causalitat directa entre el treball professional i l'afectació a la integritat física i seguretat de les persones.

b) Que s'acrediti que el visat és el mitjà de control més proporcionat.

En cap cas, els col·legis, per si mateixos o a través de les seves previsions estatutàries, poden imposar l'obligació de visar els treballs professionals.

2. L'objecte del visat és comprovar, almenys:

a) La identitat i habilitació professional de l'autor del treball, utilitzant per a això els registres de col·legiats que preveu l'article 10.2.

b) La correcció i integritat formal de la documentació del treball professional d'acord amb la normativa aplicable al treball de què es tracti.

En tot cas, el visat ha d'expressar clarament quin és el seu objecte, amb el detall de quins aspectes són sotmesos a control, i ha d'informar sobre la responsabilitat que, d'acord amb el que preveu l'apartat següent, assumeix el col·legi. En cap cas ha d'incloure els honoraris ni les altres condicions contractuals, la determinació dels quals està subjecta al lliure acord entre les parts, ni tampoc ha d'incloure el control tècnic dels elements facultatius del treball professional.

3. En cas de danys derivats d'un treball professional que hagi visat el col·legi, en el qual resulti responsable l'autor d'aquest, el col·legi respon subsidiàriament dels danys que tinguin l'origen en defectes que haurien hagut de ser posats de manifest pel col·legi en visar el treball professional, i que guardin relació directa amb els elements que s'han visat en aquest treball concret.

4. Quan el visat col·legial sigui preceptiu, el seu cost ha de ser raonable, no abusi ni discriminatori. Els col·legis han de fer públics els preus dels visats dels treballs, que s'han de poder tramitar per via telemàtica.»

Catorze. S'hi afegeix un nou article 14 amb la redacció següent:

«Article 14. *Prohibició de recomanacions sobre honoraris.*

Els col·legis professionals i les seves organitzacions col·legials no poden establir barems orientatius ni qualsevol altra orientació, recomanació, directriu, norma o regla sobre honoraris professionals, llevat del que estableix la disposició addicional quarta.»

Quinze. S'hi afegeix un nou article 15, amb la redacció següent:

«Article 15. *Igualtat de tracte i no-discriminació.*

L'accés i l'exercici a professions col·legiades es regeix pel principi d'igualtat de tracte i no-discriminació, en particular per raó d'origen racial o ètnic, religió o conviccions, discapacitat, edat o orientació sexual, en els termes de la secció III del capítol III del títol II de la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.»

Setze. S'hi afegeix una nova disposició addicional tercera, amb la redacció següent:

«Disposició addicional tercera. *L'organització col·legial.*

1. S'entén per organització col·legial el conjunt de corporacions col·legials d'una determinada professió.
2. Són corporacions col·legials el Consell General o Superior de Col·legis, els col·legis d'àmbit estatal, els consells autonòmics de col·legis i els col·legis professionals.»

Disset. S'hi afegeix una nova disposició addicional quarta, amb la redacció següent:

«Disposició addicional quarta. *Valoració dels col·legis per a la taxació de costes.*

Els col·legis poden elaborar criteris orientatius als únics efectes de la taxació de costes i de la jura de comptes dels advocats.

Aquests criteris també són vàlids per al càlcul d'honoraris i drets que corresponen als efectes de taxació de costes en l'assistència jurídica gratuïta.»

Divuit. S'hi afegeix una nova disposició addicional cinquena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional cinquena. *Facultat de control documental de les administracions públiques.*

El que preveu aquesta Llei no afecta la capacitat que tenen les administracions públiques, en l'exercici de la seva autonomia organitzativa i en l'àmbit de les seves competències, per decidir cas per cas per a un millor compliment de les seves funcions, establir amb els col·legis professionals o altres entitats els convenis o contractar els serveis de comprovació documental, tècnica o sobre el compliment de la normativa aplicable que considerin necessaris relatius als treballs professionals.»

Article 6. *Modificació de la Llei 2/2007, de 15 de març, de societats professionals.*

La Llei 2/2007, de 15 de març, de societats professionals, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifica l'article 3, que queda redactat en els termes següents:

«Article 3. *Societats multidisciplinàries.*

Les societats professionals poden exercir diverses activitats professionals, sempre que el seu desenvolupament no s'hagi declarat incompatible per una norma de rang legal.»

Dos. Es modifica l'article 4, que queda redactat en els termes següents:

«Article 4. *Composició.*

1. Són socis professionals:

a) Les persones físiques que reuneixin els requisits exigits per a l'exercici de l'activitat professional que constitueix l'objecte social i que l'exerceixin en el si d'aquesta.

b) Les societats professionals degudament inscrites en els respectius col·legis professionals que, constituïdes d'acord amb el que disposa aquesta Llei, participin en una altra societat professional.

2. Com a mínim, la majoria del capital i dels drets de vot, o la majoria del patrimoni social i del nombre de socis en les societats no capitalistes, han de pertànyer a socis professionals.

3. Igualment han de ser socis professionals com a mínim la meitat més un dels membres dels òrgans d'administració, si s'escau, de les societats professionals. Si l'òrgan d'administració és unipersonal, o si hi ha consellers delegats, aquestes funcions, les ha de desenvolupar necessàriament un soci professional. En tot cas, les decisions dels òrgans d'administració col·legiats requereixen el vot favorable de la majoria de socis professionals, amb independència del nombre de membres concurrents.

4. No poden ser socis professionals les persones en les quals es doni causa d'incompatibilitat per a l'exercici de la professió o professions que constitueixin l'objecte social, ni les que estiguin inhabilitades per a l'esmentat exercici en virtut d'una resolució judicial o corporativa.

5. Aquests requisits s'han de complir al llarg de tota la vida de la societat professional, i el seu incompliment sobrevingut constitueix causa de dissolució obligatòria, llevat que la situació es regularitzi en el termini màxim de sis mesos a comptar del moment en què es va produir l'incompliment.

6. Els socis professionals únicament poden atorgar la seva representació a altres socis professionals per actuar al si dels òrgans socials.»

Tres. Es modifica l'apartat 3 de l'article 9, que queda redactat en els termes següents:

«3. En els treballs professionals que se sotmetin a visat, aquest s'ha d'expedir a favor de la societat professional o del professional o professionals col·legiats que es responsabilitzin del treball.»

Quatre. S'hi afegeix una disposició addicional setena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional setena. *Societats professionals de països comunitaris.*

Es reconeixen a Espanya com a societats professionals les constituïdes com a tals de conformitat amb la legislació d'un Estat membre de la Unió Europea i la seu social, administració central i centre d'activitat principal de les quals estigui en el territori d'un Estat membre, sempre que hagin complert els requisits previstos, si s'escau, en l'esmentat país comunitari per actuar com a societats professionals.

La prestació de serveis o l'establiment a Espanya de les societats abans referides s'ha d'ajustar al que preveu la normativa que regula el reconeixement de qualificacions professionals i, si s'escau, la normativa específica sobre establiment o exercici de

professionals comunitaris, sense perjudici del compliment de la normativa espanyola aplicable sobre l'exercici de l'activitat en termes compatibles amb el dret comunitari.»

Cinc. Es modifica la disposició final segona, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició final segona. *Habilitació normativa.*

1. S'autoritza el Consell de Ministres per dictar totes les disposicions d'aplicació i desplegament d'aquesta Llei que siguin necessàries.

2. També s'autoritza el Consell de Ministres per dictar les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per adaptar la normativa sobre establiment o exercici de professionals comunitaris a la naturalesa societària del prestador dels serveis.»

CAPÍTOL IV

Actuacions relatives a les empreses en l'àmbit laboral i de Seguretat Social

Article 7. *Modificació del Reial decret llei 1/1986, de 14 de març, de mesures urgents administratives, financeres, fiscals i laborals.*

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 6 del Reial decret llei 1/1986, de 14 de març, de mesures urgents administratives, financeres, fiscals i laborals, que queda redactat de la manera següent:

«1. Se suprimeix el requisit de l'autorització prèvia per obrir un centre de treball o per reprendre o prosseguir els treballs després de fer alteracions, ampliacions o transformacions importants, que preveu l'article 187.1 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Decret 2065/1974, de 30 de maig.

D'ara endavant, és suficient la comunicació de l'obertura del centre de treball o de la represa dels treballs degudament documentats i ajustats a l'ordenament jurídic, amb caràcter previ o dins els trenta dies següents a l'obertura, a l'autoritat laboral competent, la qual l'ha de posar en coneixement de la Inspecció de Treball i Seguretat Social als efectes previstos en el Conveni 81 de l'OIT d'11 de juliol de 1947.»

Dos. S'afegeix un apartat 3 a l'article 6 del Reial decret llei 1/1986, de 14 de març, de mesures urgents administratives, financeres, fiscals i laborals, amb la redacció següent:

«3. En les obres de construcció incloses a l'àmbit d'aplicació del Reial decret 1627/1997, de 24 d'octubre, pel qual s'estableixen disposicions mínimes de seguretat i salut en les obres de construcció, la comunicació d'obertura del centre de treball ha de ser prèvia al començament dels treballs i l'han d'efectuar únicament els empresaris que tinguin la condició de contractistes d'acord amb la Llei esmentada. El promotor ha de vetllar pel compliment de l'obligació imposada al contractista.»

Article 8. *Modificació de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals.*

La Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, queda modificada en els termes següents:

U. S'afegeix un nou apartat 5 a l'article 5, amb la redacció següent:

«5. La política en matèria de prevenció de riscos laborals ha de promoure la integració eficaç de la prevenció de riscos laborals en el sistema de gestió de l'empresa.

Igualment, la política en matèria de seguretat i salut en el treball ha de tenir en compte les necessitats i dificultats específiques de les petites i mitjanes empreses. A aquest efecte, en el procediment d'elaboració de les disposicions de caràcter general en matèria de prevenció de riscos laborals s'hi ha d'incorporar un informe sobre la seva aplicació a les petites i mitjanes empreses que ha d'incloure, si s'escau, les mesures particulars que es prevegin per a aquestes.»

Dos. S'afegeix un nou apartat 2 bis a l'article 16, amb la redacció següent:

«2 bis. Les empreses, atenent el nombre de treballadors i la naturalesa i perillositat de les activitats realitzades, poden realitzar el Pla de prevenció de riscos laborals, l'avaluació de riscos i la planificació de l'activitat preventiva de forma simplificada, sempre que això no suposi una reducció del nivell de protecció de la seguretat i salut dels treballadors i en els termes que es determinin per reglament.»

Tres. L'apartat 5 de l'article 30 queda modificat en els termes següents:

«5. En les empreses de fins a deu treballadors, l'empresari pot assumir personalment les funcions assenyalades a l'apartat 1, sempre que desenvolupi de forma habitual la seva activitat en el centre de treball i tingui la capacitat necessària, en funció dels riscos a què estiguin exposats els treballadors i la perillositat de les activitats, amb l'abast que determinin les disposicions a què es refereix l'article 6.1.e) d'aquesta Llei.»

Quatre. S'afegeix un nou apartat 7 a l'article 30, amb la redacció següent:

«7. Les persones o entitats especialitzades que pretenguin desenvolupar l'activitat d'auditoria del sistema de prevenció han de comptar amb una única autorització de l'autoritat laboral, que té validesa en tot el territori espanyol. El venciment del termini màxim del procediment d'autorització sense haver-se notificat cap resolució expressa a l'interessat permet entendre desestimada la sol·licitud per silenci administratiu, per garantir una adequada protecció dels treballadors.»

Cinc. L'apartat 3 de l'article 31 queda modificat en els termes següents:

«3. Els serveis de prevenció han d'estar en condicions de proporcionar a l'empresa l'assessorament i suport que requereixi en funció dels tipus de risc que hi ha i en relació amb:

- a) El disseny, implantació i aplicació d'un pla de prevenció de riscos laborals que permeti la integració de la prevenció a l'empresa.
- b) L'avaluació dels factors de risc que puguin afectar la seguretat i la salut dels treballadors en els termes que preveu l'article 16 d'aquesta Llei.
- c) La planificació de l'activitat preventiva i la determinació de les prioritats en l'adopció de les mesures preventives i la vigilància de la seva eficàcia.
- d) La informació i formació dels treballadors, en els termes previstos en els articles 18 i 19 d'aquesta Llei.
- e) La prestació dels primers auxilis i plans d'emergència.
- f) La vigilància de la salut dels treballadors en relació amb els riscos derivats del treball.

Si l'empresa no porta a terme les activitats preventives amb recursos propis, l'assumpció de les funcions respecte a les matèries descrites en aquest apartat només es pot fer per un servei de prevenció aliè. Això s'entén sense perjudici de qualsevol altra atribució legal o reglamentària de competència a altres entitats o organismes respecte a les matèries indicades.»

Sis. L'apartat 5 de l'article 31 queda modificat en els termes següents:

«5. Per poder actuar com a serveis de prevenció, les entitats especialitzades han de ser objecte d'una acreditació per l'autoritat laboral, que ha de ser única i amb validesa en tot el territori espanyol, mitjançant la comprovació que reuneixen els requisits que s'estableixin per reglament i amb l'aprovació prèvia de l'autoritat sanitària quant als aspectes de caràcter sanitari.

Entre aquests requisits, les entitats especialitzades han de subscriure una pòlissa d'assegurança que cobreixi la seva responsabilitat en la quantia que es determini per reglament i sense que aquella constitueixi el límit de la responsabilitat del servei.»

Set. S'afegeix un nou apartat 6 a l'article 31, amb la redacció següent:

«6. El venciment del termini màxim del procediment d'acreditació sense haver-se notificat resolució expressa a l'interessat permet entendre desestimada la sol·licitud per silenci administratiu, per garantir una adequada protecció dels treballadors.»

Vuit. La lletra a) de l'apartat 1 de l'article 39, queda modificada en els termes següents:

«a) Participar en l'elaboració, posada en pràctica i avaluació dels plans i programes de prevenció de riscos de l'empresa. A aquest efecte, al seu si s'han de debatre, abans de la seva posada en pràctica i pel que fa a la seva incidència en la prevenció de riscos, l'elecció de la modalitat organitzativa de l'empresa i, si s'escau, la gestió realitzada per les entitats especialitzades amb les quals l'empresa hagi concertat la realització d'activitats preventives; els projectes en matèria de planificació, organització del treball i introducció de noves tecnologies, organització i desenvolupament de les activitats de protecció i prevenció a què es refereix l'article 16 d'aquesta Llei i projecte i organització de la formació en matèria preventiva;»

Nou. S'hi afegeix una disposició addicional setzena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional setzena. *Acreditació de la formació.*

Les entitats públiques o privades que pretenguin desenvolupar activitats formatives en matèria de prevenció de riscos laborals de les previstes a la disposició transitòria tercera del Reial decret 39/1997, de 17 de gener, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis de prevenció, han d'acreditar la seva capacitat mitjançant una declaració responsable davant l'autoritat laboral competent sobre el compliment dels requisits que es determinin per reglament.»

Article 9. *Modificació de la Llei 42/1997, de 14 de novembre, ordenadora de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.*

La Llei 42/1997, de 14 de novembre, ordenadora de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, queda modificada de la manera següent:

U. S'afegeix un nou apartat 12 bis a l'article 7, amb la redacció següent:

«12 bis En els supòsits en què l'actuació inspectora afecti empreses establertes en altres estats membres de la Unió Europea i que els fets comprovats puguin ser sancionats per l'Estat membre d'origen de l'empresa, aquests fets es poden posar en coneixement de l'autoritat competent de l'altre país perquè iniciï el procediment sancionador, sense perjudici que pugui adoptar altres mesures que consideri pertinents.»

Dos. S'afegeix un nou apartat 4 a l'article 10, amb la redacció següent:

«4. La Inspecció de Treball i Seguretat Social pot prestar ajuda i col·laboració a les autoritats de la Unió Europea amb competències equivalents.»

Tres. L'article 14 queda redactat de la manera següent:

«Article 14. *Modalitats i documentació de l'actuació inspectora.*

1. L'actuació de la Inspecció de Treball i Seguretat Social s'ha de desenvolupar mitjançant una visita als centres o llocs de treball, sense necessitat d'avís previ; mitjançant requeriment de compareixença davant el funcionari actuant de qui hi resulti obligat, aportant la documentació que s'assenyali en cada cas, o per efectuar els aclariments pertinents; en virtut d'un expedient administratiu quan el contingut de la seva actuació permeti iniciar i finalitzar aquella. Les visites d'inspecció, les poden realitzar un o diversos funcionaris i es poden estendre durant el temps que sigui necessari.

1 bis. Igualment, la Inspecció de Treball i Seguretat Social pot actuar mitjançant la comprovació de dades o antecedents que constin en les administracions públiques. A aquest efecte, pot valorar les dades o antecedents que li subministrin altres administracions públiques de la Unió Europea.

2. Quan iniciada visita d'inspecció no sigui possible la seva prossecució i finalització perquè el subjecte a inspecció no aporta els antecedents o documents sol·licitats, l'actuació ha de prosseguir en virtut d'un requeriment perquè els aporti en la forma que indica l'apartat anterior. Les actuacions de comprovació no s'han de dilatar per espai de més de nou mesos, llevat que la dilació sigui imputable al subjecte a inspecció o sigui deguda a dificultats en la cooperació administrativa internacional; i, així mateix, no es poden interrompre durant més de tres mesos. Les comprovacions efectuades en una actuació inspectora tenen el caràcter d'antecedent per a les successives.

3. De cada actuació de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, el funcionari actuant n'ha d'estendre una diligència en el llibre de visites de la Inspecció de Treball i Seguretat Social que hi ha d'haver a cada centre de treball a disposició d'aquesta amb subjecció al que disposi l'autoritat central de la Inspecció de Treball i Seguretat Social.»

Quatre. L'apartat 3.2 de l'article 18 queda redactat de la manera següent:

«3.2 La representació, participació i col·laboració administrativa a la Unió Europea i en els altres àmbits internacionals en els assumptes relacionats amb la Inspecció de Treball i Seguretat Social.»

Article 10. *Modificació de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.*

Es modifica l'article 30 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que queda redactat en els termes següents:

«Article 30. *Aportacions de dades de Seguretat Social en suport informàtic.*

Als efectes de la gestió recaptadora dels recursos del sistema de la Seguretat Social, es faculta el ministre de Treball i Immigració per determinar els supòsits i les condicions en què les empreses han de presentar en suport informàtic les dades relatives a les seves actuacions en matèria d'enquadrament, cotització i recaptació en l'àmbit de la Seguretat Social, així com qualssevol altres exigides en la normativa d'aquesta.

De la mateixa manera, es faculta el ministre de Treball i Immigració per determinar els supòsits i les condicions en què les empreses han de presentar en suport informàtic els informes de baixa i alta, corresponents a processos d'incapacitat temporal, dels treballadors al seu servei.»

TÍTOL II

Serveis industrials i de la construcció

CAPÍTOL I

Serveis industrials

Article 11. *Modificació de la Llei 3/1985, de 18 de març, de metrologia.*

Es modifica la Llei 3/1985, de 18 de març, de metrologia, en els termes següents:

U. L'article setè queda redactat de la manera següent:

«Article setè.

En defensa de la seguretat, de la protecció de la salut i dels interessos econòmics dels consumidors i usuaris:

1. Els instruments, aparells, mitjans i sistemes de mesura que serveixin per pesar, mesurar o comptar i que siguin utilitzats en aplicacions de mesura per raons d'interès públic, salut i seguretat pública, ordre públic, protecció del medi ambient, protecció dels consumidors i usuaris, recaptació d'impostos i taxes, càlcul d'aranzels, cànon, sancions administratives, realització de peritatges judicials, establiment de les garanties bàsiques per a un comerç lleial i totes les que puguin es determinar amb caràcter reglamentari, estan sotmesos al control metrològic de l'Estat, quan estigui establert, o s'estableixi, per reglamentació específica.

2. El control previst a l'apartat anterior comprèn la fase d'avaluació de la conformitat, que comprova el compliment dels requisits que han de satisfer efectes de la seva comercialització i posada en servei.

Igualment comprèn, si s'escau, la fase de control metrològic d'instruments en servei, que es pot efectuar mitjançant verificació periòdica o després de reparació o modificació, que té per objecte comprovar i confirmar que un instrument o sistema de mesura en servei manté les característiques metrològiques originals.

3. S'ha de determinar per reglament la modalitat i l'abast del control aplicable en cada cas.

4. De conformitat amb el que preveuen els respectius estatuts d'autonomia, les fases d'execució dels controls metrològics a què es refereix l'apartat 2 d'aquest article, així com la vigilància i inspecció, les poden realitzar les comunitats autònomes o, si s'escau, els ajuntaments, d'acord amb les seves competències específiques i d'acord amb les directrius tècniques i de coordinació assenyalades per l'Administració General de l'Estat.

5. Es reconeix la validesa i eficàcia en tot el territori espanyol dels actes que efectuïn en aplicació d'aquesta Llei els òrgans de l'Administració General de l'Estat o, si s'escau, els de les comunitats autònomes.

6. S'ha d'establir per reglament el règim de marcatge dels instruments sotmesos al control metrològic que ha d'incloure informació clara i precisa als consumidors i usuaris sobre el seu estat de verificació.»

Dos. L'article vuitè queda redactat de la manera següent:

«Article vuitè.

1. El Registre de control metrològic és de caràcter públic i la seva regulació s'ha de fer mitjançant una norma reglamentària. S'hi han d'inscriure les dades relatives a les persones o entitats que fabriquin, importin, comercialitzin, reparin o cedeixin en arrendament els instruments o sistemes sotmesos al control metrològic

de l'Estat i les seves modificacions. De la mateixa manera, també s'han d'inscriure en el Registre de control metrològic les persones o entitats que intervinguin en les fases del control metrològic establertes a l'article setè.

La inscripció en el Registre de Control Metrològic l'ha de realitzar d'ofici l'Administració a partir de la informació aportada en la primera operació que realitzin, o en el tràmit de designació per a la seva intervenció en el control metrològic o en la declaració responsable que estableix l'apartat següent.

2. Els reparadors d'instruments sotmesos al control metrològic han de presentar, amb anterioritat a l'inici de l'activitat, al Registre de control metrològic una declaració responsable sobre la disponibilitat dels mitjans tècnics i el compliment dels requisits relatius als procediments de treball i qualificació tècnica professional en els termes que es determinin per reglament.

La declaració responsable habilita des del dia de la seva presentació per al desenvolupament de l'activitat de què es tracti en tot el territori espanyol i amb una durada indefinida. Qualsevol modificació sobrevinguda ha de ser comunicada al Registre. L'incompliment del que disposen els paràgrafs anteriors, la falsedat originària o sobrevinguda en la declaració responsable, la utilització de procediments tècnics contraris als reglamentats i la utilització i col·locació de precintes diferents dels que s'estableixin per reglament, estan inclosos en el que disposa l'article 13.3 d'aquesta Llei. No és necessària la presentació de la declaració responsable per a les entitats reparadores establertes en un altre Estat membre que prestin els seus serveis en règim de lliure prestació en el territori espanyol.»

Tres. Es modifica la lletra c) de l'apartat 3 de l'article 13, de la manera següent:

«c) Incomplir les obligacions relacionades amb la presentació de la declaració responsable en el Registre de control metrològic.»

Article 12. *Modificació de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents.*

Es modifica l'article 79 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, que queda redactat de la manera següent:

«Article 79.

1. En el Registre de patents s'han d'inscriure, en la forma que es disposi per reglament, tant les sol·licituds de patent com les patents concedides.

2. Llevat del cas previst a l'article 13.1, la transmissió, les llicències i qualssevol altres actes, tant voluntaris com necessaris, que afectin les sol·licituds de patents o es patents concedides, només produeixen efectes davant tercers de bona fe des que hagin estat inscrits en el Registre de patents. S'ha d'establir per reglament la forma i la documentació necessària per a les inscripcions.

3. No es poden invocar davant tercers drets sobre sol·licituds de patent o sobre patents que no estiguin degudament inscrites en el Registre. Tampoc pot esmentar en els seus productes una sol·licitud de patent o una patent qui no tingui inscrit un dret suficient per fer aquesta menció. Els actes realitzats en violació del que disposa aquest apartat se sancionen com a actes de competència deslleial.

4. L'Oficina Espanyola de Patents i Marques ha de qualificar la legalitat, vàlida i eficàcia dels actes que s'han d'inscriure en el Registre de patents. Aquest Registre és públic.»

Article 13. *Modificació de la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria.*

La Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifica l'article 4 que queda redactat de la manera següent:

«Article 4. *Llibertat d'establiment.*

1. Es reconeix la llibertat d'establiment per a la instal·lació, ampliació i trasllat de les activitats industrials.

2. No obstant això, es requereix una comunicació o una declaració responsable de l'interessat, mitjançant la qual es manifesti, si s'escau, el compliment dels requisits exigits, que disposa de la documentació que ho acredita i que es compromet a mantenir-ne el compliment durant la vigència de l'activitat, i s'ha de proporcionar la informació necessària a l'autoritat competent per al control de l'activitat:

a) quan així ho estableixi una llei per raons d'ordre públic, seguretat i salut pública, seguretat i salut en el treball o protecció del medi ambient.

b) quan s'estableixi per reglament per al compliment d'obligacions de l'Estat derivades de la normativa comunitària o de tractats i convenis internacionals.

3. La comunicació o declaració responsable habilita des del dia de la seva presentació per a l'exercici de l'activitat de què es tracti en tot el territori espanyol i amb una durada indefinida.

4. Els requisits d'accés a l'activitat i el seu exercici en matèria industrial han de ser proporcionats, no discriminatoris, transparents i objectius, i han d'estar clarament i directament vinculats a l'interès general concret que els justifiqui.

L'incompliment dels requisits exigits, verificat per l'autoritat competent, comporta el cessament automàtic de l'activitat, llevat que es pugui incoar un expedient d'esmena d'errors, sense perjudici de les sancions que puguin derivar de la gravetat de les actuacions realitzades.

L'autoritat competent, en aquest cas, ha d'obrir un expedient informatiu al titular de la instal·lació, que té quinze dies naturals a partir de la comunicació per aportar-hi les evidències o els descàrrecs corresponents.

5. Únicament es pot requerir l'autorització administrativa prèvia de l'Administració competent quan resulti obligat per al compliment d'obligacions de l'Estat derivades de la normativa comunitària o de tractats i convenis internacionals.»

Dos. Es modifica l'article 12, que queda redactat de la manera següent:

«Article 12. *Reglaments de seguretat.*

1. Els reglaments de seguretat han d'establir:

a) Les instal·lacions, activitats, equips o productes subjectes a aquests.

b) Les condicions tècniques o requisits de seguretat que segons el seu objecte han de reunir les instal·lacions, els equips, els processos, els productes industrials i la seva utilització, així com els procediments tècnics d'avaluació de la seva conformitat amb les esmentades condicions o requisits.

c) Les mesures que els titulars han d'adoptar per a la prevenció, limitació i cobertura dels riscos derivats de l'activitat de les instal·lacions o de la utilització dels productes; incloent-hi, si s'escau, estudis d'impacte ambiental.

d) Les condicions d'equipament, capacitat tècnica i, si s'escau, el règim de comunicació o declaració responsable sobre el compliment de les esmentades condicions exigides a les persones o empreses que intervinguin en el projecte, direcció d'obra, execució, muntatge, conservació i manteniment d'instal·lacions i productes industrials.

e) Quan hi hagi un risc directe i concret per a la salut o per a la seguretat del destinatari o d'un tercer, l'exigència de subscriure assegurances de responsabilitat civil professional per part de les persones o empreses que intervinguin en el projecte, direcció d'obra, execució, muntatge, conservació i manteniment d'instal·lacions i

productes industrials. La garantia exigida ha de ser proporcionada a la naturalesa i abast del risc cobert.

2. Les instal·lacions, equips i productes industrials han d'estar construïts o fabricats d'acord amb el que prevegi la corresponent reglamentació, que pot establir l'obligació de comprovar-ne el funcionament i estat de conservació o manteniment mitjançant inspeccions periòdiques.

3. Els reglaments de seguretat poden condicionar el funcionament de determinades instal·lacions i la utilització de determinats productes que s'acrediti el compliment de les normes reglamentàries, en els termes que aquestes estableixin.

4. Els reglaments de seguretat poden disposar, com a requisit de la fabricació d'un producte o de la seva comercialització, la prèvia homologació del seu prototip, així com les excepcions de caràcter temporal a aquest requisit.

5. Els reglaments de seguretat industrial d'àmbit estatal els aprova el Govern de la Nació, sense perjudici que les comunitats autònomes, amb competència legislativa sobre indústria, hi puguin introduir requisits addicionals sobre les mateixes matèries quan es tracti d'instal·lacions radicades en el seu territori.»

Tres. Es modifica l'apartat 3 de l'article 13, que queda redactat de la manera següent:

«3. Les comunicacions o declaracions responsables que es realitzin en una determinada comunitat autònoma són vàlides, sense que s'hi puguin imposar requisits o condicions addicionals, per a l'exercici de l'activitat en tot el territori espanyol.»

Quatre. Es modifica l'article 15, que queda redactat de la manera següent:

«Article 15. *Organismes de control.*

1. Els organismes de control són les persones naturals o jurídiques que, tenint capacitat d'obrar, disposin dels mitjans tècnics, materials i humans i imparcialitat necessaris per realitzar la seva tasca i compleixin les disposicions tècniques que es dictin amb caràcter estatal a fi del seu reconeixement en l'àmbit de la Unió Europea.

2. La valoració tècnica del compliment dels aspectes esmentats a l'apartat anterior l'ha de realitzar una entitat acreditadora, amb la finalitat de protegir els consumidors i treballadors, sense perjudici de la competència administrativa per comprovar el compliment dels requisits.

3. L'autorització dels organismes de control correspon a l'Administració competent en matèria d'indústria del territori on els organismes iniciïn la seva activitat o radiquin les seves instal·lacions.

4. Les autoritzacions atorgades als organismes de control tenen validesa per a tot l'àmbit de l'Estat i una durada indefinida.

5. Els organismes de control estan obligats, com a requisit previ a l'efectivitat de l'autorització, a subscriure pòlisses d'assegurança que cobreixin els riscos de la seva responsabilitat en la quantia que s'estableixi, sense que aquesta en limiti la responsabilitat.

6. La inscripció en el Registre integrat industrial regulat en el títol IV d'aquesta Llei dels organismes de control l'ha de realitzar d'ofici l'Administració competent a partir de les dades incloses a l'autorització.»

Cinc. Es modifica l'apartat 5 de l'article 17, en els termes següents:

«5. Les entitats d'acreditació s'han d'inscriure en el Registre integrat industrial que estableix el títol IV d'aquesta Llei. La inscripció, l'ha de realitzar d'ofici l'Administració competent que les designi.»

Sis. El títol IV passa a denominar-se «Registre integrat industrial».

Set. Es modifica l'article 21, que queda redactat en els termes següents:

«Article 21. *Registre integrat industrial. Fins.*

1. Es crea el Registre integrat industrial, de caràcter informatiu i d'àmbit estatal, adscrit al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, que té els fins següents:

a) Integrar la informació sobre l'activitat industrial en tot el territori espanyol que sigui necessària per a l'exercici de les competències atribuïdes en matèria de supervisió i control a les administracions públiques en matèria industrial, en particular sobre les activitats sotmeses a un règim de comunicació o de declaració responsable.

b) Constituir l'instrument d'informació sobre l'activitat industrial en tot el territori espanyol, com un servei a les administracions públiques, els ciutadans i, particularment, al sector empresarial.

c) Subministrar als serveis competents de les administracions públiques les dades necessàries per a l'elaboració dels directoris de les estadístiques industrials, en el cas estatal a què es refereixen els articles 26 g) i 33 e) de la Llei 12/1989, de 9 maig, de la funció estadística pública.

2. La creació del Registre integrat industrial s'entén sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes per establir registres industrials en els seus respectius territoris.

3. No obstant l'apartat anterior, les administracions públiques han d'adoptar les mesures necessàries i incorporar en els seus respectius àmbits les tecnologies necessàries per garantir la interoperabilitat dels diferents sistemes.»

Vuit. Es modifica l'article 22, que queda redactat en els termes següents:

«Article 22. *Àmbit i contingut.*

1. El Registre integrat industrial comprèn les activitats i instal·lacions a què es refereix l'article 3 d'aquesta Llei amb excepció de les compreses en el seu apartat 4 i) i hi han de constar com a mínim les dades següents:

a) Relatives a l'empresa: número d'identificació, raó social o denominació, domicili i activitat principal.

b) Relatives a l'establiment: número d'identificació, denominació o rètol, dades de localització, activitat econòmica principal.

2. Així mateix, el Registre ha de contenir les dades anàlogues a les indicades a l'apartat anterior referides a les entitats d'acreditació, organismes de control, laboratoris i altres agents, en matèria de seguretat i qualitat industrial.

3. Totes les dades anteriorment expressades, excepte les referides a les empreses i activitats esmentades a l'article 3, apartat 4, lletra d), tenen caràcter públic, d'acord amb els procediments d'accés i difusió que es determinin per reglament.

4. A més de les dades bàsiques referides a l'apartat 1, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç ha de determinar per reglament les dades complementàries que s'han d'incorporar d'ofici al Registre, a fi de donar compliment a l'article 21.1.a).»

Nou. Es modifica l'article 23, en els termes següents:

«Article 23. *Incorporació i actualització de dades del Registre.*

1. El Registre integrat industrial ha d'incloure les dades a què fa referència l'article 22, a partir de:

a) Les dades de les autoritzacions concedides en matèria industrial.

b) Les dades aportades en les comunicacions o les declaracions responsables realitzades pels interessats.

2. La incorporació i actualització de dades en el Registre integrat industrial s'ha de realitzar d'ofici a partir de les dades aportades per l'òrgan competent.

3. Les persones físiques o jurídiques que realitzin activitats no subjectes a autorització, declaració responsable o comunicació, poden aportar dades sobre la seva activitat a l'òrgan competent de la comunitat autònoma per a la seva inscripció d'ofici en el Registre integrat industrial, una vegada iniciada l'activitat.

4. No és necessària resposta, confirmació o inscripció efectiva en el Registre integrat industrial per poder exercir l'activitat.»

Deu. Es modifica l'article 24, que queda redactat en els termes següents:

«Article 24. *Trasllat d'informació de les comunitats autònomes al Registre integrat industrial.*

L'òrgan competent de la comunitat autònoma ha de traslladar immediatament al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç les dades a què es refereixen els articles precedents per a la seva inclusió en el Registre integrat industrial.»

Onze. Es modifica l'article 27, que queda redactat en els termes següents:

«Article 27. *Desplegament reglamentari.*

S'ha d'establir per reglament, a proposta del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç:

1. L'organització administrativa, els procediments del Registre integrat industrial, les dades complementàries de caràcter públic, el sistema d'accés a la informació que conté i la forma de comunicar les dades entre les diferents administracions, així com les normes de confidencialitat aplicables en cada cas.

2. La composició i el funcionament de la Comissió de Registre i Informació Industrial.»

Dotze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 31, al qual s'afegeixen les lletres k) i l), amb la redacció següent:

«k) La inexactitud, falsedat o ommissió en qualsevol dada, o manifestació, de caràcter essencial, sobre el compliment dels requisits exigits assenyalats a la declaració responsable o la comunicació aportada pels interessats.

l) La realització de l'activitat sense complir els requisits exigits o sense haver realitzat la comunicació o la declaració responsable quan alguna d'aquestes sigui preceptiva.»

Article 14. *Modificació de la Llei 23/1992, de 30 de juliol, de seguretat privada.*

La Llei 23/1992, de 30 de juliol, de seguretat privada, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifica la lletra e) de l'article 5.1, que queda redactada de la manera següent:

«e) Instal·lació i manteniment d'aparells, dispositius i sistemes de seguretat, de conformitat amb el que estableix la disposició addicional sisena.»

Dos. S'hi afegeix una disposició addicional sisena, amb la redacció següent:

«Disposició addicional sisena. *Exclusió de les empreses relacionades amb equips tècnics de seguretat.*

Els prestadors de serveis o les filials de les empreses de seguretat privada que vinguin, lliurin, instal·lin o mantinguin equips tècnics de seguretat, sempre que no

incloguin la prestació de serveis de connexió amb centrals d'alarma, queden exclosos de la legislació de seguretat privada sempre que no es dediquin a cap dels altres fins definits a l'article 5, sense perjudici d'altres legislacions específiques que els puguin resultar aplicables.»

CAPÍTOL II

Serveis de la construcció

Article 15. *Modificació de la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació.*

L'article 14 de la Llei 38/1999, de 5 de novembre, d'ordenació de l'edificació, queda redactat de la manera següent:

«Article 14. *Les entitats i els laboratoris de control de qualitat de l'edificació.*

1. Són entitats de control de qualitat de l'edificació les capacitades per prestar assistència tècnica en la verificació de la qualitat del projecte, dels materials i de l'execució de l'obra i les seves instal·lacions d'acord amb el projecte i la normativa aplicable. Per a l'exercici de la seva activitat en tot el territori espanyol és suficient amb la presentació d'una declaració responsable en la qual es declari que compleix els requisits tècnics exigits per reglament davant l'organisme competent de la comunitat autònoma en la qual tingui el domicili social o professional.

2. Són laboratoris d'assajos per al control de qualitat de l'edificació les capacitades per prestar assistència tècnica, mitjançant la realització d'assajos o proves de servei dels materials, sistemes o instal·lacions d'una obra d'edificació. Per a l'exercici de la seva activitat en tot el territori espanyol és suficient la presentació d'una declaració responsable per cadascun dels seus establiments físics des dels quals presta els seus serveis en la qual es declari que aquests compleixen els requisits tècnics exigits per reglament, davant els organismes competents de la comunitat autònoma corresponent.

3. Són obligacions de les entitats i dels laboratoris de control de qualitat:

a) Prestar assistència tècnica i lliurar els resultats de la seva activitat a l'agent autor de l'encàrrec i, en tot cas, al responsable tècnic de la recepció i acceptació dels resultats de l'assistència, ja sigui el director de l'execució de les obres, o l'agent que correspongui en les fases de projecte, l'execució de les obres i la vida útil de l'edifici.

b) Justificar que tenen implantat un sistema de gestió de la qualitat que defineix els procediments i mètodes d'assaig o inspecció que utilitza en la seva activitat i que disposen de capacitat, personal, mitjans i equips adequats.»

Article 16. *Modificació de la Llei 32/2006, de 18 d'octubre, reguladora de la subcontractació en el sector de la construcció.*

U. La lletra b) de l'apartat 2 de l'article 4 de la Llei 32/2006, de 18 d'octubre, reguladora de la subcontractació en el sector de la construcció, queda modificada de la manera següent:

«b) Estar inscrites en el Registre d'empreses acreditades a què es refereix l'article 6 d'aquesta Llei. La inscripció l'ha de realitzar d'ofici l'autoritat laboral competent, sobre la base de la declaració de l'empresari a què es refereix l'apartat següent.»

Dos. L'apartat 4 de l'article 4 de la Llei 32/2006, de 18 d'octubre, reguladora de la subcontractació en el sector de la construcció, queda modificada de la manera següent:

«4. Les empreses l'activitat de les quals consisteixi a ser contractades o subcontractades habitualment per a la realització de treballs en obres del sector de la construcció han de disposar, en els termes que es determini per reglament, d'un número de treballadors contractats amb caràcter indefinit que no ha de ser inferior al 10 per cent durant els divuit primers mesos de vigència d'aquesta Llei, ni al 20 per cent durant els mesos del dinovè al trenta-sisè, ni al 30 per cent a partir del mes trenta-setè, inclusivament.

A aquests efectes, en les cooperatives de treball associat els socis treballadors han de ser computats de manera anàloga als treballadors per compte d'altri en els termes que es determini per reglament.»

TÍTOL III

Serveis energètics

Article 17. *Modificació de la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines.*

Se suprimeixen els articles 89, 90, 91 i 93 de la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines, que queden sense contingut.

Article 18. *Modificació de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.*

La Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, es modifica en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 3 de l'article 33, que queda redactat de la manera següent:

«3. L'operador del mercat té accés directe al Registre administratiu d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica a què es refereix l'article 21.4, i també al Registre administratiu de distribuïdors a què es refereix l'article 45.4, així com als registres que per a aquests mateixos fins es puguin crear a les comunitats autònomes, i ha de coordinar les seves actuacions amb l'operador del sistema.»

Dos. Se suprimeix l'apartat 4 de l'article 36, que queda sense contingut.

Tres. Es modifica apartat 5 de l'article 39, que queda redactat de la manera següent:

«5. Els distribuïdors d'energia elèctrica han d'estar inscrits en el Registre administratiu de distribuïdors a què es refereix l'article 45.4 d'aquesta Llei.»

Quatre. Es modifica l'article 40.1, que queda redactat de la manera següent:

«1. Estan subjectes a autorització administrativa la construcció, modificació, explotació i transmissió i tancament de les instal·lacions de distribució d'energia elèctrica, amb independència de la seva destinació o ús.

L'autorització administrativa de tancament d'una instal·lació pot imposar al titular l'obligació de procedir al seu desmantellament.

L'Administració competent ha de denegar l'autorització quan no es compleixin els requisits previstos legalment o l'empresa no garanteixi la capacitat tècnica necessària per emprendre l'activitat proposada, o quan tingui una incidència negativa en el funcionament del sistema.»

Cinc. Es modifica l'article 44, que queda redactat de la manera següent:

«Article 44. *Subministrament.*

1. El subministrament d'energia elèctrica es defineix com el lliurament d'energia a través de les xarxes de transport i distribució mitjançant contraprestació econòmica en les condicions de regularitat i qualitat que siguin exigibles.

2. Els consumidors finals d'electricitat tenen dret a triar el subministrador i poden contractar el subministrament:

a) Amb les corresponents empreses de comercialització. En aquest cas poden contractar l'energia i el peatge d'accés a través del comercialitzador.

Els consumidors d'últim recurs definits a l'article 10.1 tenen dret a més a contractar el subministrament amb empreses comercialitzadores d'últim recurs al preu màxim que es determini.

b) Amb altres subjectes del mercat de producció l'activitat dels quals no resulti incompatible. Aquests consumidors directes en mercat han de contractar l'energia amb el subjecte i el corresponent contracte de peatge a les xarxes directament amb el distribuïdor al qual estiguin connectades les seves instal·lacions.

3. Les societats mercantils que vulguin actuar com a comercialitzadores, han de:

a) Comunicar a l'Administració competent i, en tot cas, al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, que ha de comunicar al seu torn a la Comissió Nacional d'Energia, l'inici de la seva activitat i el cessament d'aquesta, i adjuntar-hi la comunicació d'una declaració responsable sobre el compliment dels requisits a què es refereix la lletra b). La comunicació ha d'especificar l'àmbit territorial en el qual s'exerceix l'activitat.

b) Complir els requisits que s'estableixin per reglament, entre els quals s'ha d'incloure la suficient capacitat tècnica del sol·licitant. En tot cas, per poder adquirir energia elèctrica amb la finalitat de subministrar als clients, les empreses comercialitzadores a què es refereix aquest apartat han de presentar a l'operador del sistema i, si s'escau, a l'operador del mercat i a les empreses distribuïdores, les garanties que s'estableixin per reglament.

c) Acreditar el compliment d'aquests requisits en cas que els sigui requerit per l'Administració competent, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç o per la Comissió Nacional d'Energia.

Qualsevol fet que suposi la modificació d'alguna de les dades incloses a la declaració originària ha de ser comunicat per l'interessat, en el termini màxim d'un mes a partir del moment en què es produeixi.

4. Les administracions competents han d'establir per reglament mesures de protecció al consumidor que s'han de recollir en les condicions contractuals per als contractes de subministrament dels comercialitzadors amb els consumidors que per les seves característiques de consum o condicions de subministrament requereixin un tractament contractual específic.

Així mateix, s'han d'establir per reglament els mecanismes de contractació i les condicions de facturació dels subministraments, incloent-hi els procediments de canvi de subministrador i de resolució de reclamacions.

Així mateix, en cas que un comercialitzador no compleixi algunes de les obligacions establertes a les lletres a), b) i h) a què fa referència l'article 45.1 d'aquesta Llei, o no compleixi els terminis que estableixin altres obligacions de pagament davant el sistema elèctric, el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç ha de determinar, amb el tràmit previ d'audiència i de forma motivada, objectiva i transparent, el traspàs dels clients de l'esmentat comercialitzador a un comercialitzador d'últim recurs. Així mateix, ha de determinar les condicions de subministrament dels clients.

Tot això, s'entén sense perjudici de les sancions que puguin derivar d'acord amb el que estableix el títol VI d'aquesta Llei.

5. Sense perjudici de les competències que corresponguin a les comunitats autònomes i sense perjudici de l'establiment pels prestadors de sistemes propis de tramitació de reclamacions que s'ajustin al que disposa la Recomanació 98/257/CE, de la Comissió, de 30 de març de 1998, relativa als principis aplicables als òrgans responsables de la solució extrajudicial dels litigis en matèria de consum, s'ha de

preveure per reglament la possibilitat d'acudir al sistema arbitral de consum per a la resolució de les reclamacions.

6. Els consumidors directes en mercat que pretenguin adquirir energia elèctrica en el mercat de producció per al seu consum propi han de comunicar l'inici i el cessament de l'activitat al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç el qual, al seu torn, ho ha de comunicar a la Comissió Nacional de l'Energia.»

Sis. Es modifiquen els apartats 4 i 5 de l'article 45, que passen a tenir la redacció següent:

«4. Es crea, al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, el Registre administratiu de distribuïdors. Per reglament, amb l'informe previ de les comunitats autònomes, se n'ha d'establir l'organització, així com els procediments d'inscripció i comunicació de dades a aquest Registre.

Les comunitats autònomes amb competències en la matèria poden crear i gestionar els corresponents registres territorials en els quals han d'estar inscrites totes les instal·lacions ubicades en l'àmbit territorial d'aquelles.

5. La Comissió Nacional d'Energia ha de publicar a la seva pàgina web una llista que ha de contenir els comercialitzadors que, d'acord a l'article 44.3 d'aquesta Llei, hagin comunicat a l'Administració competent i, en tot cas, al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç l'inici de la seva activitat i que no hagin comunicat el cessament d'aquesta.»

Set. Es modifica l'apartat 1 de l'article 48, que queda redactat de la manera següent:

«1. El subministrament d'energia elèctrica l'han de realitzar les empreses amb les característiques i la continuïtat que es determinin per reglament per al territori espanyol, tenint en compte la diferenciació per zones a què es refereix el número següent.

Per fer-ho, les empreses d'energia elèctrica han de disposar de la capacitat tècnica necessària per garantir la qualitat del servei exigida per les reglamentacions vigents.

Les empreses elèctriques i, en particular, les distribuïdores han de promoure la incorporació de tecnologies avançades en el mesurament i per al control de la qualitat del subministrament elèctric».

Vuit. Es modifica la redacció de l'article 60 a) 19, que queda de la manera següent:

«19. La realització d'activitats incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei o la construcció, ampliació, explotació, modificació, transmissió o tancament d'instal·lacions afectes a aquestes sense la necessària concessió, autorització administrativa, declaració responsable, comunicació o inscripció en el Registre corresponent quan sigui procedent o l'incompliment del contingut, prescripcions i condicions d'aquestes quan es posi en risc la garantia de subministrament o perill manifest a les persones, els béns o el medi ambient.»

Article 19. Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

Es modifica la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, en els termes següents:

U. Es deroga la lletra e) de l'apartat 2 de l'article 3, que queda sense contingut.

Dos. L'article 42 passa a tenir la redacció següent:

«Article 42. *Operadors a l'engròs.*

1. Són operadors a l'engròs els subjectes que comercialitzin productes petrolífers per a la seva posterior distribució al detall.

2. Poden actuar com a operadors a l'engròs exclusivament les societats mercantils que compleixin les condicions per a la realització de l'activitat que s'estableixin per reglament, entre les quals s'ha d'incloure la suficient capacitat tècnica del sol·licitant.

En tot cas, les societats han de comunicar al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, que ho ha de comunicar al seu torn a la Comissió Nacional d'Energia i a la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers, l'inici o el cessament de l'activitat, juntament amb la comunicació d'una declaració responsable sobre el compliment de les condicions a què es refereix el paràgraf anterior.

Els operadors a l'engròs han d'acreditar el compliment d'aquestes condicions en cas que els sigui requerit pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç o per la Comissió Nacional d'Energia.

Qualsevol fet que suposi la modificació d'alguna de les dades incloses a la declaració originària ha de ser comunicat per l'interessat, en el termini màxim d'un mes a partir del moment en què es produeixi.

La Comissió Nacional d'Energia ha de publicar a la seva pàgina web una llista dels operadors a l'engròs de productes petrolífers que ha d'incloure les societats que hagin comunicat al Ministeri l'exercici d'aquesta activitat.»

Tres. L'article 45 queda redactat de la manera següent:

«Article 45. *Operadors a l'engròs.*

1. Són operadors a l'engròs de GLP les societats mercantils que realitzin les activitats d'emmagatzematge, mescla i envasament, transport i comercialització a l'engròs de GLP.

2. Poden actuar com a operadors a l'engròs de GLP exclusivament les societats que compleixin les condicions per a la realització de l'activitat que s'estableixin per reglament, entre les quals s'han d'incloure la suficient capacitat tècnica del sol·licitant.

En tot cas, aquestes societats han de comunicar al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, que ho ha de comunicar al seu torn a la Comissió Nacional d'Energia i a la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers, l'inici o el cessament de l'activitat, i hi han d'adjuntar la comunicació d'una declaració responsable sobre el compliment de les condicions a què es refereix el paràgraf anterior.

Els operadors a l'engròs de GLP han d'acreditar el compliment d'aquestes condicions en cas que els sigui requerit pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç o per la Comissió Nacional d'Energia.

Qualsevol fet que suposi la modificació d'alguna de les dades incloses a la declaració originària ha de ser comunicat per l'interessat, en el termini màxim d'un mes a partir del moment en què es produeixi.

La Comissió Nacional d'Energia ha de publicar a la seva pàgina web una llista dels operadors a l'engròs de GLP que ha d'incloure les societats que hagin comunicat al Ministeri l'exercici d'aquesta activitat.

3. Els subjectes que exerceixin aquesta activitat han de tenir a disposició dels comercialitzadors al detall de GLP i, si s'escau, dels clients, un servei d'assistència tècnica permanent de les instal·lacions dels seus usuaris que en garanteixi el funcionament correcte.

4. Els operadors a l'engròs han d'exigir als comercialitzadors al detall de GLP envasat i als titulars de les instal·lacions de GLP a granel o, si s'escau, als usuaris als quals subministren, la documentació acreditativa segons la qual les seves

instal·lacions compleixen les condicions tècniques i de seguretat que els són exigibles per reglament.

5. Les activitats a què es refereix aquest article, sense perjudici del que disposa l'article 6 d'aquesta Llei, poden ser realitzades lliurement, i no és necessària la comunicació al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, quan tinguin per objecte els envasos amb una capacitat no superior a 8 quilograms.»

Quatre. L'article 46 queda redactat en els termes següents:

«Article 46. *Comercialitzadors al detall de gasos líquats del petroli a granel.*

1. Són comercialitzadors al detall de GLP a granel les societats mercantils que realitzin les activitats d'emmagatzematge, mescla, transport i comercialització al detall de GLP a granel.

2. Poden actuar com a comercialitzadors al detall de GLP a granel les societats que compleixin les condicions per a la realització de l'activitat que s'estableixin per reglament, entre les quals s'han d'incloure la suficient capacitat tècnica del sol·licitant.

En tot cas, aquestes societats han de comunicar al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, que ho ha de comunicar al seu torn a la Comissió Nacional d'Energia i a la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers l'inici o el cessament de l'activitat, juntament amb la comunicació d'una declaració responsable sobre el compliment de la condicions a què es refereix el paràgraf anterior. Així mateix, han de remetre una còpia de les autoritzacions de construcció, modificació o tancament de les instal·lacions de distribució de GLP al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

Els comercialitzadors al detall de GLP a granel han d'acreditar el compliment d'aquestes condicions en cas que els sigui requerit pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç o per la Comissió Nacional d'Energia.

Qualsevol fet que suposi la modificació d'alguna de les dades incloses a la declaració originària ha de ser comunicat per l'interessat, en el termini màxim d'un mes a partir del moment en què es produeixi.

La Comissió Nacional d'Energia ha de publicar a la pàgina web una llista dels comercialitzadors al detall de gasos líquats del petroli que ha d'incloure les societats que hagin comunicat al Ministeri l'exercici d'aquesta activitat.

3. Les empreses que subministren GLP a granel han d'exigir als titulars de les instal·lacions o, si s'escau, als consumidors la documentació acreditativa que les seves instal·lacions compleixen les condicions tècniques i de seguretat que els són exigibles per reglament.

4. En tot cas, l'activitat de subministrament a vehicles des d'instal·lacions fixes de distribució al detall de productes petrolífers, sense perjudici del que disposa l'article 6 d'aquesta Llei, es pot realitzar lliurement, i no és necessària la seva comunicació al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.»

Cinc. Se suprimeix la lletra e) de l'apartat 4 de l'article 46 bis.

Sis. Se suprimeix l'article 48.

Set. S'afegeix un apartat 4 a l'article 50, amb la redacció següent:

«4. S'habilita el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç a establir la forma i les condicions en les quals els subjectes obligats a Espanya poden complir la seva obligació mitjançant la constitució de reserves en estats membres de la Unió Europea. Així mateix, pot determinar la forma i les condicions en les quals els subjectes obligats en aquests països poden constituir existències mínimes de seguretat en el territori espanyol.»

Vuit. Es modifica l'article 61.3, que queda redactat de la manera següent:

«3. Els subjectes que vulguin exercir el seu dret com a consumidors directes en mercat ho han de comunicar al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, que al seu torn ho ha de comunicar a la Comissió Nacional d'Energia i a la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers.»

Nou. Se suprimeix l'últim paràgraf de l'apartat 2 de l'article 67.

Deu. Se suprimeix la lletra d) de l'article 68.

Onze. Se suprimeix l'article 71.

Dotze. Se suprimeix la lletra e) de l'article 73.3.

Tretze. Es modifica la redacció de la lletra i) de l'article 74.1, que passa a ser la següent:

«i) Estar inscrits en el Registre administratiu de distribuïdors de combustibles gasosos per canalització a què es refereix el present títol.»

Catorze. L'article 80 passa a tenir la redacció següent:

«Article 80. *Comercialitzadors de gas natural.*

1. Els comercialitzadors de gas natural han de complir els requisits que s'estableixin per reglament, entre els quals s'ha d'incloure la suficient capacitat tècnica del sol·licitant. Les empreses comercialitzadores han de presentar les garanties que siguin exigibles.

Sempre han de comunicar a l'Administració competent i, en tot cas, al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, que al seu torn ha de comunicar a la Comissió Nacional d'Energia i a la Corporació de Reserves Estratègiques de Productes Petrolífers l'inici o cessament de l'activitat, i hi han d'adjuntar la comunicació d'una declaració responsable sobre el compliment dels requisits a què es refereix el paràgraf anterior.

Els comercialitzadors de gas natural han d'acreditar el compliment d'aquests requisits en cas que els ho requereixi l'Administració competent, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç o la Comissió Nacional d'Energia.

Qualsevol fet que suposi la modificació d'alguna de les dades incloses a la declaració originària ha de ser comunicat per l'interessat, en el termini màxim d'un mes a partir del moment en què es produeixi.

En cas que l'empresa que vulgui actuar com a comercialitzadora, o la societat dominant del grup al qual aquella pertanyi, tingui la nacionalitat d'un país no membre de la Unió Europea en el qual no estiguin reconeguts drets anàlegs i es consideri que en pot resultar una alteració del principi de reciprocitat per a les empreses que operen en el mercat nacional, ha de tenir l'autorització administrativa prèvia atorgada per l'autoritat competent, que pot ser denegada o condicionada, amb l'informe previ de la Comissió Nacional d'Energia. S'entén per societat dominant i grup de societats els que a aquests efectes estableixi l'article 4 de la Llei 24/1998, de 28 de juliol, del mercat de valors.

2. La Comissió Nacional d'Energia ha de publicar a la pàgina web una llista dels comercialitzadors de gas natural que ha d'incloure les societats que hagin comunicat a l'Administració competent l'exercici d'aquesta activitat.»

Quinze. La lletra a) de l'article 81.2 queda redactat en els termes següents:

«a) Comunicar a l'Administració competent l'inici o cessament en l'exercici de l'activitat i complir els requisits establerts per reglament.»

Setze. S'afegeix un nou paràgraf al final de l'article 82 amb la redacció següent:

«Així mateix, en cas que un comercialitzador no compleixi algunes de les obligacions establertes a les lletres d), e), f), g) i h) a què fa referència l'article 81.2 d'aquesta Llei, o no compleixi en els terminis que s'estableixin altres obligacions de pagament davant del sistema gasista, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç ha

de determinar, amb el tràmit previ d'audiència i de forma motivada, objectiva i transparent, el traspàs dels clients de l'esmentat comercialitzador a un comercialitzador d'últim recurs, sense que aquesta circumstància suposi càrregues extraordinàries per al comercialitzador d'últim recurs. Així mateix, ha de determinar les condicions de subministrament dels clients.

Tot això s'entén sense perjudici de les sancions que puguin derivar d'acord amb el que estableix el títol VI d'aquesta Llei.»

Disset. Es modifica el títol i el contingut de l'article 83, el tenor del qual passa a ser el següent:

«Article 83. *Registre administratiu de distribuïdors.*

Es crea, en el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, el Registre administratiu de distribuïdors de combustibles gasosos per canalització. Per reglament, amb l'informe previ de les comunitats autònomes, se n'ha d'establir l'organització, així com els procediments d'inscripció i comunicació de dades a aquest registre.

Les comunitats autònomes amb competències en la matèria poden crear i gestionar els corresponents registres territorials.»

Divuit. S'introdueix un apartat 4 a l'article 98, amb la redacció següent:

«4. S'habilita el ministre d'Indústria, Turisme i Comerç a establir la forma i les condicions en què els subjectes obligats a Espanya poden complir la seva obligació mitjançant la constitució de reserves en estats membres de la Unió Europea. Així mateix, pot determinar la forma i les condicions en què els subjectes obligats en els esmentats països poden constituir existències mínimes de seguretat en el territori espanyol.»

Dinou. Es modifica l'article 109.1.a), que passa a tenir la redacció següent:

«a) La realització d'activitats regulades en aquesta Llei o la construcció, ampliació, explotació o modificació d'instal·lacions afectes a aquestes sense la necessària concessió, autorització administrativa, declaració responsable, comunicació o inscripció en el Registre corresponent quan sigui procedent o l'incompliment del contingut, prescripcions i condicions d'aquestes quan es posi en perill manifest les persones o els béns.»

TÍTOL IV

Serveis de transport i comunicacions

CAPÍTOL I

Serveis de transport

Article 20. *Modificació de la Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria.*

El primer paràgraf de l'article 151 de la Llei 48/1960, de 21 de juliol, sobre navegació aèria, queda modificat de la manera següent:

«Les activitats aèries que es realitzin als fins de l'article anterior, excepte les de turisme i les esportives, requereixen l'autorització prèvia de l'Agència Estatal de Seguretat Aèria als efectes de mantenir la seguretat en les operacions aeronàutiques, i estan sotmeses a la seva inspecció en els termes establerts per la legislació vigent.»

Article 21. *Modificació de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres.*

La Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, queda modificada en els termes següents:

U. L'article 18 queda redactat en els termes següents:

«Article 18.

El preu dels transports discrecionals de viatgers i mercaderies i el de les activitats auxiliars i complementàries de transport, ha de ser fixat lliurement per les parts contractants.

No obstant això, quan una comunitat autònoma hagi establert tarifes de compliment obligat per als transports interurbans de viatgers en vehicles de turisme que es desenvolupin íntegrament en el seu territori, aquestes també són aplicables a tots els serveis d'aquesta classe que s'iniciïn en aquest, sigui quin sigui el lloc en què finalitzin.

Tampoc estan sotmesos a tarifes aprovades per l'Administració els transports regulars de viatgers temporals o d'ús especial.»

Dos. Se suprimeixen els articles 49 i 50, que queden sense contingut.

Tres. L'article 91 queda redactat en els termes següents:

«Article 91.

Les autoritzacions de transport públic discrecional habiliten per realitzar serveis en tot el territori nacional, sense cap limitació per raó de l'origen o destinació del servei.

En queden exceptuades les autoritzacions de transport interurbà de viatgers en vehicles de turisme que han de respectar les condicions que, si s'escau, es determinin per reglament en relació amb l'origen o destinació dels serveis.»

Quatre. L'apartat 1 de l'article 123 queda redactat en els termes següents:

«1. L'exercici de l'activitat d'agència de viatge es regeix per la normativa específica de turisme.»

Cinc. Se suprimeix l'article 124, que queda sense contingut.

Sis. L'article 128 queda redactat en els termes següents:

«Article 128.

L'establiment d'estacions i centres de transport està subjecte al compliment de les condicions que, per raons d'índole urbanística, fiscal, social i laboral o de seguretat ciutadana o vial, estiguin imposades, a aquest efecte, per la legislació reguladora d'aquestes matèries.»

Set. Se suprimeixen els articles 129, 130, 131 i 132, que queden sense contingut.

Vuit. L'article 133 queda redactat en els termes següents:

«Article 133.

1. L'activitat d'arrendament de vehicles sense conductor pot ser realitzada lliurement per totes les empreses que compleixin les obligacions que, per raons d'índole fiscal, social i laboral o de seguretat ciutadana o vial, els siguin imposades per la legislació reguladora d'aquestes matèries.

2. Llevat dels supòsits de col·laboració que preveu aquesta Llei, els titulars d'autoritzacions de transport únicament poden exercir la seva activitat mitjançant

vehicles cedits o arrendats per altres, quan aquests vehicles estiguin exclusivament dedicats a l'arrendament sense conductor pel titular, que ha de ser una empresa professionalment dedicada a aquesta activitat.»

Nou. L'article 134 queda redactat en els termes següents:

«Article 134.

Llevat dels supòsits de col·laboració que preveu aquesta Llei, únicament es poden arrendar amb conductor els vehicles de turisme.

L'arrendament de vehicles amb conductor té, als efectes de la legislació d'ordenació dels transports per carretera, la consideració de transport discrecional de viatgers i el seu exercici està subjecte a totes les regles contingudes en aquesta Llei que siguin aplicables a aquesta classe de transport.»

Deu. Se suprimeixen els articles 135 i 136, que queden sense contingut.

Article 22. Modificació del text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, aprovat pel Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març.

El text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, aprovat pel Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, queda modificat de la manera següent:

U. L'article 5 queda redactat en els termes següents:

«Article 5. *Competències del Ministeri de l'Interior.*

S'atribueixen al Ministeri de l'Interior les següents competències en l'àmbit d'aquesta Llei, sense perjudici de les que tinguin assumides les comunitats autònomes en els seus estatuts:

a) Expedir i revisar els permisos i les llicències per conduir vehicles de motor i ciclomotors amb els requisits sobre coneixements, aptituds tècniques i condicions psicofísiques i periodicitat que es determinin per reglament, així com l'anul·lació, intervenció, revocació i, si s'escau, suspensió d'aquells.

b) Canviar, d'acord amb les normes reglamentàries aplicables, els permisos per conduir expedits en l'àmbit militar i policial pels corresponents en l'àmbit civil, així com els permisos expedits a l'estranger quan així ho prevegi la legislació vigent.

c) Concedir les autoritzacions d'obertura de centres de formació de conductors i declarar la nul·litat, així com els certificats d'aptitud i autoritzacions que permetin accedir a l'actuació professional en matèria d'ensenyament de la conducció i acreditar la destinada al reconeixement d'aptituds psicofísiques dels conductors, amb els requisits i condicions que es determinin per reglament.

d) La matriculació i expedició dels permisos o llicències de circulació dels vehicles de motor, remolcs, semiremolcs i ciclomotors, així com l'anul·lació, intervenció o revocació d'aquests permisos o llicències, amb els requisits i les condicions que s'estableixin per reglament.

e) Expedir les autoritzacions o permisos temporals i provisionals per a la circulació de vehicles fins a la seva matriculació.

f) L'establiment de normes especials que possibilitin la circulació de vehicles històrics i fomentin la conservació i restauració dels que integren el patrimoni històric cultural.

g) La retirada dels vehicles de la via fora de poblat i la baixa temporal o definitiva de la circulació dels vehicles.

h) Els registres de vehicles, de conductors i infractors, de professionals de l'ensenyament de la conducció, de centres de formació de conductors, dels centres

de reconeixement per a conductors de vehicles de motor i de manipulació de plaques de matrícula, en la forma que es determini per reglament.

i) La vigilància i disciplina del trànsit en tota classe de vies interurbanes i en travessies quan no hi hagi policia local, així com la denúncia i sanció de les infraccions a les normes de circulació i de seguretat en aquestes vies.

j) La denúncia i sanció de les infraccions per incompliment de l'obligació de sotmetre's a la inspecció tècnica de vehicles, així com les prescripcions derivades d'aquella, i per raó de l'exercici d'activitats industrials que afectin de manera directa la seguretat viària.

k) La regulació, gestió i control del trànsit en vies interurbanes i en travessies, establint per a aquestes últimes fórmules de cooperació o delegació amb les entitats locals, i sense perjudici del que estableixin altres disposicions i de les facultats d'altres departaments ministerials.

l) Establir les directrius bàsiques i essencials per a la formació i actuació dels agents de l'autoritat en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor, sense perjudici de les atribucions de les corporacions locals, amb els òrgans de les quals s'ha d'instrumentar, de comú acord, la col·laboració necessària.

m) L'autorització de proves esportives que s'hagin de fer utilitzant en tot o part del recorregut carreteres estatals, amb l'informe previ de les administracions titulars de les vies públiques afectades, i informar, amb caràcter vinculant, les que hagin de concedir altres òrgans autonòmics o municipals, quan hagin de circular per vies públiques o d'ús públic en què l'Administració General de l'Estat té atribuïda la vigilància i regulació del trànsit.

n) Tancar a la circulació, amb caràcter excepcional, carreteres o trams d'aquestes, per raons de seguretat o fluïdesa del trànsit, en la forma que es determini per reglament.

ñ) La coordinació de l'estadística i la investigació d'accidents de trànsit, així com les estadístiques d'inspecció de vehicles, en col·laboració amb altres organismes oficials i privats, d'acord amb el que es determini per reglament.

o) La realització de les proves, establertes per reglament, per determinar el grau d'intoxicació alcohòlica, o per estupefaents, psicòtrops o estimulants, dels conductors que circulin per les vies públiques en les quals tenen atribuïda la vigilància i el control de la seguretat de la circulació viària.

p) Contractar la gestió dels cursos de sensibilització i reeducació vial que han de realitzar els conductors com a conseqüència de la pèrdua parcial o total dels punts que els hagin estat assignats, elaborar el contingut dels cursos, així com la seva durada i requisits. Aquesta gestió s'ha de realitzar d'acord amb el que estableix l'article 253 de la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic.

q) La garantia d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat, especialment en qualitat de conductors, en tots els àmbits que regula aquesta Llei.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 60 queda redactat en els termes següents:

«2. L'ensenyament dels coneixements i la tècnica necessaris per a la conducció, així com el posterior perfeccionament i renovació de coneixements, l'han d'exercir centres de formació oficials o privats, que poden constituir seccions o sucursals amb la mateixa titularitat i denominació.

Els centres de formació requereixen l'autorització prèvia, que té validesa en tot el territori espanyol en cas que s'hi estableixin seccions o sucursals.

La constatació de les aptituds psicofísiques dels conductors, l'han d'exercir centres oficials o privats, que requereixen l'autorització prèvia per desenvolupar la seva activitat.

Als fins de garantir la seguretat viària, el Govern ha de determinar els elements personals i materials mínims per a la formació i el reconeixement de conductors seguint el que estableix la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a

les activitats de serveis i el seu exercici. En particular, s'ha de regular per reglament el règim docent i de funcionament dels centres de formació. La titulació i acreditació dels professors i directors s'ha de basar en proves objectives que valorin els coneixements, l'aptitud pedagògica i l'experiència pràctica. Les proves s'han de convocar periòdicament, i la qualificació pot ser objecte de recurs.

Igualment, als fins de garantir la seguretat viària, s'ha de regular per reglament el funcionament dels centres de reconeixement de conductors.»

Tres. Se suprimeix l'apartat 4 de l'annex III que queda sense contingut.

Article 23. *Modificació de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant.*

La Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, queda modificada en els termes següents:

U. L'article 77.2 té la redacció següent:

«2. El capità i el primer oficial de coberta dels vaixells nacionals han de tenir la nacionalitat d'un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, excepte en els casos en què l'Administració marítima estableixi que aquestes ocupacions han de ser exercides per ciutadans de nacionalitat espanyola perquè impliquen l'exercici efectiu de manera habitual de prerrogatives de poder públic que no representin una part molt reduïda de les seves activitats. La resta de la dotació, en el cas de vaixells mercants, ha de ser de nacionalitat espanyola o d'algun altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, com a mínim el 50 per cent.»

Dos. L'apartat sis, lletra a), de la disposició addicional quinzena queda redactat de la manera següent:

«Nacionalitat: el capità i el primer oficial dels vaixells han de tenir, en tot cas, la nacionalitat d'un Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu, llevat en els supòsits en què l'Administració Marítima estableixi que aquestes ocupacions han de ser exercides per ciutadans de nacionalitat espanyola perquè implica l'exercici efectiu de manera habitual de prerrogatives de poder públic que no representin una part molt reduïda de les seves activitats.

La resta de la dotació ha de ser de nacionalitat espanyola o d'algun altre Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu almenys, en el seu 50 per cent.

No obstant això, quan no hi hagi disponibilitat de tripulants de nacionalitat espanyola o d'algun altre Estat membre de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu, quan hi hagi raons de viabilitat econòmica del servei de transport, o per qualsevol altra causa que pugui tenir una incidència fonamental en l'existència del servei, el Ministeri de Foment pot autoritzar les empreses sol·licitants l'ocupació de tripulants no nacionals dels estats membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu en una proporció superior a l'expressada anteriorment, sempre que quedi garantida la seguretat del vaixell i la navegació, tenint en compte les formalitats que estableix la normativa espanyola vigent en matèria d'estrangeria i immigració.»

Tres. S'afegeix un nou apartat 2.t) a la disposició derogatòria única, amb la redacció següent:

«L'article 609 del Codi de comerç quant a l'exigència de la nacionalitat espanyola per a l'exercici de la professió de capità, així com qualsevol altres normes de caràcter similar.»

Article 24. *Modificació de la Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari.*

La Llei 39/2003, de 17 de novembre, del sector ferroviari, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifiquen la lletra j) i la lletra k) de l'apartat 1 de l'article 21, que queden redactades de la manera següent:

«j) La prestació de serveis addicionals i, si s'escau, de serveis complementaris i auxiliars al servei de transport ferroviari.

k) La proposta al Ministeri de Foment de les tarifes per la prestació dels serveis addicionals i complementaris.»

Dos. L'article 40 queda redactat de la manera següent:

«Article 40. *Prestació dels serveis addicionals, complementaris i auxiliars.*

1. Els serveis addicionals, complementaris i auxiliars a la xarxa ferroviària d'interès general i les seves zones de servei ferroviari, tendents a facilitar el funcionament del sistema ferroviari, s'han de prestar a les empreses ferroviàries i altres candidats conforme s'estableix a continuació. S'entén per zones de servei ferroviari les referides a l'article 9 d'aquesta Llei.

2. La prestació dels serveis addicionals a la xarxa ferroviària d'interès general i les seves zones de servei ferroviari, l'ha de realitzar sempre l'administrador d'infraestructures ferroviàries, que està obligat a prestar-los a sol·licitud de les empreses ferroviàries.

3. La prestació de serveis complementaris a la xarxa ferroviària d'interès general i a les àrees de les zones de servei ferroviari administrades per l'administrador d'infraestructures ferroviàries, s'efectua en règim de dret privat i la pot realitzar:

a) L'administrador d'infraestructures ferroviàries pels seus propis mitjans o mitjançant gestió indirecta a través d'empreses contractistes seleccionades de conformitat amb la Llei 31/2007, de 30 d'octubre, sobre procediments de contractació en els sectors de l'aigua, l'energia, els transports i els serveis postals; i en els casos en què no sigui aplicable, de conformitat amb l'ordenament jurídic privat amb observança dels principis de publicitat i concurrència. Aquestes empreses contractistes han de disposar d'un títol habilitador per a la prestació del servei complementari corresponent, atorgat per l'administrador d'infraestructures ferroviàries; i no poden estar vinculades amb empreses ferroviàries. A aquests efectes, s'entén que hi ha vinculació amb empreses ferroviàries quan pertanyin al mateix grup empresarial. S'entén aplicable el concepte de grup empresarial en els supòsits a què es refereixen l'article 42.1 del Codi de comerç i l'article 87 del text refós de la Llei de societats anònimes, aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.

Per ordre del titular del Ministeri de Foment s'han de determinar els criteris de conformitat amb els quals l'administrador d'infraestructures ferroviàries ha de prestar aquests serveis.

Els serveis complementaris que ofereixi en cada moment l'administrador d'infraestructures ferroviàries, a través de la declaració sobre la xarxa o document equivalent, són d'obligada prestació a sol·licitud de les empreses ferroviàries i altres candidats.

b) Directament, al seu risc i ventura, empreses prestadores proveïdes del preceptiu títol habilitador atorgat per l'administrador d'infraestructures ferroviàries, sempre que disposin dels espais, les instal·lacions o els mitjans necessaris per a la realització de la prestació corresponent, a través de l'oportú acord o contracte amb l'administrador. En les àrees de les zones de servei ferroviari administrades per l'entitat pública empresarial Administrador d'Infraestructures Ferroviàries, les

empreses prestadores no poden estar vinculades amb empreses ferroviàries. El títol habilitador ha de tenir caràcter reglat. L'administrador d'infraestructures ferroviàries ha d'atorgar el títol a les empreses que compleixin els requisits que el titular del Ministeri de Foment estableixi per reglament per obtenir-lo. S'han d'establir per reglament les condicions perquè l'administrador d'infraestructures ferroviàries subscrigui acords o contractes de disposició d'espais, instal·lacions o mitjans que les empreses prestadores de serveis complementaris sol·licitin, garantint la seguretat ferroviària i l'adequat ús de les instal·lacions. Els serveis complementaris són de prestació obligatòria a sol·licitud de les empreses ferroviàries i altres candidats, amb aplicació dels principis d'igualtat de tracte, transparència i no-discriminació. Es considera condició essencial de l'activitat el respecte a la confidencialitat de les dades que es puguin conèixer durant l'exercici d'aquesta sobre les operacions de les empreses ferroviàries i candidats, i el seu incompliment es considera infracció greu de les compreses a l'apartat a) de l'article 89 d'aquesta Llei.

c) Les empreses ferroviàries i els candidats titulars de material rodant, tant si presten serveis complementaris com si no, a l'empara del que estableix l'epígraf b) anterior, poden realitzar per a si mateixos els esmentats serveis complementaris sempre que hagin subscrit amb l'administrador d'infraestructures ferroviàries el corresponent acord o contracte sobre disponibilitat d'espais i, si s'escau, d'instal·lacions o mitjans que siguin sol·licitats per l'empresa ferroviària o candidat. L'autoprestació es pot realitzar directament o a través d'un contracte amb tercers. En aquest cas, els prestadors han d'estar en possessió del corresponent títol habilitador atorgat per l'administrador. En el supòsit que preveu la present lletra c) les empreses ferroviàries i altres candidats tenen prohibida la prestació de serveis complementaris a empreses diferents. L'incompliment d'aquesta obligació suposa una infracció greu compresa a l'apartat a) de l'article 89 d'aquesta Llei.

4. La prestació de serveis auxiliars a la xarxa ferroviària d'interès general i les àrees de les seves zones de servei administrades per l'administrador d'infraestructures ferroviàries s'ha d'efectuar en règim de dret privat, sense que sigui necessària cap autorització prèvia de l'administració ferroviària i sense que sigui obligatòria la prestació. En tot cas, l'empresa prestadora ha d'haver subscrit amb l'administrador d'infraestructures ferroviàries el corresponent acord o contracte sobre disponibilitat d'espais i, si s'escau, de les instal·lacions o mitjans la utilització dels quals li hagi sol·licitat aquest. L'objecte social de l'empresa prestadora ha d'incloure la realització d'aquests serveis; tanmateix, les empreses ferroviàries i altres candidats titulars de material rodant que no compleixin aquest requisit poden realitzar per si mateixos els serveis en règim d'autoprestació, directament o a través de tercers, sempre que hagin subscrit amb l'administrador d'infraestructures ferroviàries el corresponent acord o contracte sobre disponibilitat d'espais i, si s'escau, de les instal·lacions o mitjans la utilització dels quals li hagin sol·licitat. L'administrador d'infraestructures ferroviàries pot prestar en qualsevol cas els serveis auxiliars.

5. La prestació de serveis complementaris i auxiliars en les àrees de les zones de servei ferroviari que no estiguin administrades per l'administrador d'infraestructures ferroviàries s'ha d'efectuar en règim de dret privat i es pot portar a terme sense subjecció al títol habilitador que preveu aquest article, per empreses l'objecte social de les quals abraci la realització d'aquests serveis. Tanmateix, les empreses ferroviàries i altres candidats titulars de material rodant que no compleixin aquest requisit poden realitzar per si mateixos els esmentats serveis en règim d'autoprestació, directament o a través de tercers. La prestació dels serveis complementaris i auxiliars en aquest àmbit no és obligatòria.

6. En l'àmbit de la seva competència, les autoritats portuàries han de realitzar les funcions assignades a l'administrador d'infraestructures ferroviàries en els apartats anteriors en relació amb els serveis addicionals, complementaris i auxiliars. Els serveis addicionals d'accés a la via i des de la via a les xarxes ferroviàries dels Ports d'Interès General de l'Estat els pot prestar l'entitat pública empresarial

Administrador d'Infraestructures Ferroviàries amb l'acord previ entre l'entitat i l'autoritat portuària corresponent.

7. L'ús dels espais, instal·lacions i mitjans disponibles en les àrees de les zones de servei ferroviari administrades per l'administrador d'infraestructures ferroviàries s'ha de regular a través del corresponent contracte de disponibilitat entre les parts, en el qual han de figurar, entre d'altres aspectes, l'objecte, la forma i la temporalitat de la utilització dels mitjans, la durada del contracte i el preu. En el cas de les autoritats portuàries aquest ús d'espais, instal·lacions i mitjans disponibles s'ha de portar a terme mitjançant les corresponents concessions, autoritzacions i altres formes jurídiques que hi siguin aplicables de conformitat amb la legislació portuària.

8. El que disposen els apartats anteriors no és aplicable a les infraestructures ferroviàries de titularitat privada que complementen la xarxa ferroviària d'interès general i que no estiguin situades a les zones de servei ferroviari d'aquesta, excepte els serveis addicionals d'accés als apartadors i des d'aquests als quals és aplicable el que estableix l'apartat 2.»

Tres. L'article 41 queda redactat de la manera següent:

«Article 41. Règim aplicable.

Per ordre del ministre de Foment s'ha d'establir el règim jurídic de les condicions de prestació dels serveis addicionals, complementaris i auxiliars de conformitat amb els principis de no-discriminació i la proporcionalitat.»

Quatre. Es modifica l'article 78, que queda redactat de la manera següent:

«Article 78. Règim general.

1. La prestació dels serveis addicionals i complementaris està subjecta al pagament de tarifes, que tenen el caràcter de preus privats. La prestació de serveis auxiliars està subjecta a preus lliurement acordats entre les parts.

2. No es meriten tarifes ni preus per les activitats i serveis subjectes al pagament dels cànons ferroviaris que regula aquest títol.»

Cinc. Es modifica l'apartat 1 de l'article 79, que queda redactat de la manera següent:

«1. Les tarifes dels serveis addicionals han de ser aprovades pel Ministeri de Foment a proposta de l'administrador d'infraestructures ferroviàries, i s'han d'incloure a la declaració sobre la xarxa. La proposta no té caràcter vinculant per al Ministeri de Foment.

Les tarifes dels serveis complementaris prestats a la xarxa ferroviària d'interès general i a les àrees de les seves zones de servei ferroviari administrades per l'administrador d'infraestructures ferroviàries han de ser aprovades, amb independència de qui sigui el prestador, pel Ministeri de Foment a proposta de l'administrador d'infraestructures ferroviàries. La seva quantia ha de figurar a la declaració sobre la xarxa. El Ministeri de Foment pot establir, per motius d'interès general relatius als objectius de la política social, exoneracions o minoracions en les tarifes en vigor dels serveis prestats per l'administrador d'infraestructures ferroviàries, i compensar aquest últim, si és procedent, per la disminució d'ingressos que derivi de l'aplicació d'aquestes.

Les tarifes dels serveis complementaris realitzats a les àrees de zones de servei ferroviari no administrades per l'administrador d'infraestructures ferroviàries són de lliure fixació per l'empresa prestadora, que les ha de comunicar amb antelació al Ministeri de Foment per al seu coneixement.

Les tarifes dels serveis complementaris realitzades a les àrees que depenen de les autoritats portuàries han de ser aprovades, amb independència de qui sigui el

prestador, per les autoritats i remeses al Ministeri de Foment. La seva quantia s'ha de fer pública per la corresponent autoritat portuària.

El preu dels serveis auxiliars ha de ser acordat lliurement entre les parts.»

Sis. Es modifica a l'annex la descripció dels serveis complementaris de la manera següent:

«Serveis complementaris. Aquests serveis poden incloure:

- a) El corrent de tracció.
- b) El subministrament de combustible.
- c) El preescalfament de trens de viatgers.
- d) El de maniobres i qualsevol altre relacionat amb les operacions sobre el material ferroviari prestat a les instal·lacions de manteniment, reparació, subministrament i terminals de càrrega i estacions de classificació.
- e) Els específics per a control del transport de mercaderies perilloses i per a l'assistència a la circulació de combois especials.»

Set. S'hi afegeix una nova disposició transitòria setena, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria setena. *Contractes actualment en vigor.*

Per als contractes actualment en vigor, la prohibició imposada a les empreses prestadores de serveis complementaris de tenir vinculació amb empreses ferroviàries, a què es refereix l'apartat 3 de l'article 40, és aplicable a partir de l'1 de juliol de 2013, llevat que els contractes que tinguin subscrits amb aquestes han de finalitzar amb anterioritat.»

Article 25. *Modificació de la Llei 48/2003, de 26 de novembre, de règim econòmic i de prestació de serveis dels ports d'interès general.*

La Llei 48/2003, de 26 de novembre, de règim econòmic i de prestació de serveis dels ports d'interès general, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 3 de l'article 89, que queda redactat de la manera següent:

«3. Perquè l'autoritat portuària resolgui sobre una autorització de prestació de servei o d'activitat, l'interessat ha de formular una sol·licitud acompanyada de:

- a) Dades identificatives del sol·licitant o, si s'escau, dels partícips a la comunitat o entitat sense personalitat jurídica.
- b) Descripció de l'activitat a desenvolupar i, si s'escau, termini d'aquesta.
- c) Informació economicofinancera de l'activitat a desenvolupar.
- d) Altres documents i justificacions que l'autoritat portuària consideri necessaris i la seva exigència estigui justificada per raó imperiosa d'interès general.

Amb l'informe previ del director i audiència de l'interessat, quan sigui procedent, correspon al Consell d'Administració de l'autoritat portuària l'atorgament, amb caràcter reglat, de les autoritzacions el termini de vigència de les quals sigui superior a un any, i al president el de les que no excedeixin aquest termini.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 109 queda redactat de la manera següent:

«1. Perquè l'autoritat portuària resolgui sobre l'ocupació del domini públic portuari, l'interessat ha de formular una sol·licitud a la qual ha d'adjuntar els documents i justificants següents:

- a) Dades identificatives del sol·licitant o, si s'escau, dels partícips en la comunitat o entitat sense personalitat jurídica.

b) Acreditació de solvència econòmica i tècnica per fer front a les obligacions resultants de la concessió.

c) Projecte bàsic, que s'ha d'adaptar al pla especial d'ordenació de la zona de servei del port o, si de cas hi manca, al pla d'utilització dels espais portuaris. Ha d'incloure la descripció de les activitats a desenvolupar, característiques de les obres i instal·lacions a realitzar, que han de ser conformes amb el pla director, possibles efectes mediambientals i, si s'escau, estudi d'impacte ambiental, extensió de la zona de domini públic portuari a ocupar, pressupost estimat de les obres i instal·lacions i altres especificacions que determini l'autoritat portuària.

d) Memòria economicofinancera de l'activitat a desenvolupar en la concessió.

e) Compliment de les condicions específiques per a l'exercici de l'activitat objecte de la concessió.

f) Garantia provisional de conformitat amb el que indica l'article 118 d'aquesta Llei.

g) Altres documents i justificacions que siguin pertinents i l'exigència dels quals estigui justificada per raó imperiosa d'interès general.»

CAPÍTOL II

Serveis d'informació i comunicacions

Article 26. *Modificació de la Llei 24/1998, de 13 de juliol, del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals.*

La Llei 24/1998, de 13 de juliol, del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals, queda modificada en els termes següents:

U. L'article 7 queda modificat de la manera següent:

«Article 7. *Condicions dels operadors de serveis postals.*

1. Per a la prestació de serveis postals es requereix el compliment de les condicions establertes en aquesta disposició, fins i tot per als operadors que actuïn en nom, representació o per compte d'un altre o altres operadors postals.

2. Poden establir i prestar serveis postals les persones físiques amb la nacionalitat d'un Estat membre o qualsevol persona jurídica de les previstes a l'article 48 del Tractat i establerta en un Estat membre, o amb una altra nacionalitat quan estigui previst en els convenis o acords internacionals en els quals sigui part l'Estat espanyol. En tot cas, l'operador que sol·liciti l'autorització ha de disposar d'almenys un establiment en el territori espanyol, i ha de comunicar, al Registre general d'empreses prestadores de serveis postals, l'adreça postal i la persona de contacte del que s'utilitzi a l'efecte de comunicacions.»

Dos. L'article 8 queda redactat de la manera següent:

«Article 8. *Registre general d'empreses prestadores de serveis postals.*

1. Totes les dades relatives als prestadors de serveis postals s'han d'inscriure en el Registre general d'empreses prestadores de serveis postals, que depèn de la Comissió Nacional del Sector Postal.

2. La inscripció en aquest Registre, de la mateixa manera que la renovació d'aquesta, l'ha de practicar d'ofici la Comissió Nacional del Sector Postal a partir de la informació continguda a la declaració responsable o, si s'escau, a l'autorització administrativa singular, segons el règim aplicable al servei que prestin.

3. La inscripció en el Registre s'ha de renovar cada dos anys a instància de la Comissió Nacional del Sector Postal.

4. El funcionament del Registre i el procediment d'inscripció i renovació s'han de regular per reglament.»

Tres. L'article 9 queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Àmbit i condicions de les autoritzacions generals.*

1. S'estableix un règim d'autorització general per a la prestació de serveis postals no inclosos en l'àmbit del servei postal universal.

2. L'operador ha d'assumir l'obligació de complir els requisits essencials per a la prestació del servei postal i comprometre's al ple acatament de les disposicions que regulen els requisits essencials, previstes a la normativa sectorial i de desplegament d'aquesta Llei.

3. Als efectes d'aquesta Llei, es consideren requisits essencials per a la prestació del servei postal, el respecte, de conformitat amb l'article 18.3 de la Constitució espanyola, al dret a la inviolabilitat de la correspondència, l'obligació de protecció de les dades i els que estableixi la normativa sectorial sobre seguretat del funcionament de la xarxa en matèria de transport de substàncies perilloses, protecció del medi ambient i ordenació territorial.

L'obligació de protecció de les dades inclou el deure de secret de les de caràcter personal, la confidencialitat de la informació transmesa o emmagatzemada i la protecció de la intimitat.

A aquests efectes, a tots els enviaments que, per qualsevol causa, no puguin ser lliurats, una vegada esgotades totes les possibilitats a aquest efecte, al destinatari o reexpeditis al remitent, se'ls han d'aplicar les normes que per reglament garanteixin les formalitats que s'han de seguir i els requisits que s'han d'observar per descobrir la seva procedència o destinació i, si s'escau, les que estableixin les condicions per a la seva reclamació, per al seu dipòsit i per a la seva eventual destrucció per l'operador.»

Quatre. L'article 10 queda redactat de la manera següent:

«Article 10. *Procediment per a les autoritzacions generals.*

1. Els interessats a prestar un servei postal no inclòs en l'àmbit del servei postal universal han de presentar al Registre general a què es refereix l'article 8, amb caràcter previ a l'inici de l'activitat, una declaració responsable en la qual consti expressament:

- a) Submissió a les condicions a què es refereix l'article anterior.
- b) Que compleix els requisits establerts a la normativa postal vigent i disposa dels documents que ho acrediten.
- c) El compromís de mantenir els requisits establerts durant la vigència de l'activitat i a comunicar al Registre general qualsevol canvi que s'hi produeixi.
- d) El compromís d'aportar tota la informació necessària per delimitar clarament el servei corresponent.

La presentació de la declaració responsable habilita per a l'exercici de l'activitat de què es tracti en tot el territori espanyol, sense perjudici que, amb l'audiència prèvia de l'interessat i mitjançant resolució motivada, pugui ser privada de validesa i eficàcia, quan es constati que en la mateixa declaració no es compleixen els requisits establerts en el paràgraf anterior. Igualment, es pot declarar sense eficàcia quan es constati l'incompliment sobrevingut d'algun d'aquests requisits. En aquests casos, a més s'ha de cancel·lar la inscripció registral.

2. Als efectes d'aquesta Llei, la inscripció en el Registre regulat a l'article 53 de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, també habilita per a la prestació dels serveis postals no inclosos en l'àmbit del servei postal

universal, una vegada que l'interessat hagi efectuat la comunicació d'aquesta circumstància a la Comissió Nacional del Sector Postal.

3. Els interessats a què es refereixen els apartats anteriors poden començar la prestació del servei postal a partir de l'endemà de l'enviament de la declaració responsable o, si s'escau, de la comunicació a què es refereix l'apartat anterior, al Registre esmentat.

Les dades relatives als titulars de les autoritzacions generals s'han de fer constar en el Registre general en els termes assenyalats a l'article 8.

En tot cas, el Registre general ha d'enviar una notificació a l'interessat on consti la data en la qual s'ha practicat la inscripció en el Registre, sense que aquesta notificació condicioni l'inici de l'activitat.»

Cinc. L'article 12 queda redactat de la manera següent:

«Article 12. *Condicions que es poden imposar als titulars d'autoritzacions administratives singulars.*

Les autoritzacions administratives singulars s'han d'atorgar amb caràcter reglat, amb l'acreditació prèvia del compliment pel sol·licitant dels requisits exigibles per a la prestació del servei postal i l'assumpció per aquest de les condicions a què es refereix l'article 9.2 i 9.3 i de les altres de contingut no econòmic que es puguin establir per ordre del Ministeri de Foment. Aquestes últimes condicions es poden exigir, exclusivament, per motius d'interès general.

Igualment, el sol·licitant ha d'assumir el compliment de les obligacions següents:

- a) Les de servei públic que, d'acord amb el que estableix l'article 22, li siguin exigibles.
- b) Les pròpies del servei postal universal que assumeixi voluntàriament i que han de figurar a les ofertes dels serveis que dirigeixi als usuaris.
- c) La de no pertorbar, en la prestació dels serveis, els drets especials o exclusius i el règim de reserva establert en benefici de l'operador al qual s'encomana la prestació del servei postal universal.»

Article 27. *Modificació de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions.*

La Llei 32/2003, general de telecomunicacions, queda modificada de la manera següent:

U. L'article 42 queda redactat de la manera següent:

«Article 42. *Condicions que han de complir les instal·lacions i els instal·ladors.*

1. La instal·lació dels aparells de telecomunicació s'ha de realitzar seguint les instruccions proporcionades pel fabricant i mantenint, en qualsevol cas, inalterades les condicions sota les quals s'ha verificat la conformitat amb els requisits essencials, en els termes establerts en els articles anteriors d'aquest títol.

2. La prestació a tercers de serveis d'instal·lació o manteniment d'equips o sistemes de telecomunicació s'ha de realitzar en règim de lliure competència sense altres limitacions que les establertes en aquesta Llei i la seva normativa de desplegament.

Poden prestar serveis d'instal·lació o manteniment d'equips o sistemes de telecomunicació les persones físiques o jurídiques nacionals d'un Estat membre de la Unió Europea o amb una altra nacionalitat, quan, en el segon cas, estigui previst en els acords internacionals que vinculin el Regne d'Espanya. Per a la resta de persones físiques o jurídiques, el Govern pot autoritzar excepcions de caràcter general o particular a la regla anterior.

Els interessats en la seva prestació han de presentar, abans de l'inici de l'activitat, al Registre d'empreses instal·ladores de telecomunicació una declaració responsable sobre el compliment dels requisits relatius a la capacitat tècnica i a la qualificació professional per a l'exercici de l'activitat, mitjans tècnics i cobertura mínima de l'assegurança en els termes que es determinin per reglament.

Els requisits d'accés a l'activitat i el seu exercici han de ser proporcionats, no discriminatoris, transparents i objectius, i han d'estar clarament i directament vinculats a l'interès general concret que els justifiqui.

La declaració responsable habilita per a la prestació a tercers de serveis d'instal·lació o manteniment d'equips o sistemes de telecomunicació en tot el territori espanyol i amb una durada indefinida.

Quan es constati de la declaració responsable de l'interessat que no es compleixen els requisits establerts en el paràgraf anterior, s'ha de dictar resolució motivada en un termini màxim de trenta dies, i s'ha de considerar no realitzada aquella. Abans de dictar resolució, s'ha d'adreçar a l'interessat una notificació perquè esmeni, en el termini de deu dies, els defectes o errors en què hagi pogut incórrer la declaració responsable. Mentre se substancia el tràmit d'esmena de la declaració responsable, es produeix la interrupció del còmput del termini de trenta dies esmentat per dictar resolució.

Igualment, quan es constati l'incompliment sobrevingut d'algun dels requisits determinats per reglament, s'ha d'adreçar a l'interessat una notificació perquè solucioni l'incompliment en el termini de quinze dies. Transcorregut aquest termini sense que l'esmena s'hagi produït, s'ha de procedir a dictar resolució que privi d'eficàcia la declaració i s'ha de cancel·lar la inscripció registral.

Qualsevol fet que suposi la modificació d'alguna de les dades incloses a la declaració originària ha de ser comunicat per l'interessat, en el termini màxim d'un mes a partir del moment en què es produeixi, a la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, que ha de procedir a la inscripció de la modificació en el Registre d'empreses instal·ladores de telecomunicació.

Si com a conseqüència de la prestació de serveis d'instal·lació o manteniment d'equips o sistemes de telecomunicació es posa en perill la seguretat de les persones o de les xarxes públiques de telecomunicacions, es pot dictar una resolució motivada per la qual, amb l'audiència prèvia de l'interessat, s'adopti de manera cautelar i immediata la suspensió de l'eficàcia de la declaració.

En els supòsits de prestació temporal o ocasional en el territori espanyol de l'activitat d'instal·lació o manteniment d'equips o sistemes de telecomunicació per empreses establertes en altres estats membres de la Unió Europea, l'exercici de l'activitat és lliure.

3. El Registre d'empreses instal·ladores de telecomunicació és de caràcter públic i la seva regulació s'ha de fer mitjançant norma reglamentària. En aquest Registre s'han d'inscriure d'ofici les dades relatives a les persones físiques o jurídiques que hagin declarat la intenció de prestar serveis d'instal·lació o manteniment d'equips o sistemes de telecomunicació i les modificacions, a partir de la informació continguda en les declaracions. Els tràmits relatius a la inscripció en aquest no poden suposar un retard de l'habilitació per exercir l'activitat.»

Dos. S'afegeix un nou apartat s) a l'article 54 de la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, amb la redacció següent:

«s) L'exercici de l'activitat d'instal·lació i manteniment d'equips i sistemes de telecomunicació sense haver efectuat la declaració responsable o sense complir els requisits a què es refereix l'article 42.2.»

TÍTOL V

Serveis mediambientals i d'agricultura

CAPÍTOL I

Serveis mediambientals

Article 28. *Modificació de la Llei de 20 de febrer de 1942, per la qual es regula el foment i la conservació de la pesca fluvial.*

Es deroga l'últim incís de l'article 39 «igualment, han de ser objecte de reglamentació els que s'hagin de concedir a estrangers» de la Llei de 20 de febrer de 1942, per la qual es regula el foment i la conservació de la pesca fluvial.

Article 29. *Modificació de la Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça.*

Es deroga l'apartat 5 de l'article 15, l'últim incís de l'apartat 1 de l'article 18 «a tots els espanyols que ho vulguin», els apartats 3 i 6 de l'article 18 i l'apartat 5 de l'article 34 de la Llei 1/1970, de 4 d'abril, de caça.

Article 30. *Modificació de la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes.*

La Llei 22/1988, de 28 de juliol, de costes, queda modificada de la manera següent:

U. S'afegeix un segon paràgraf a l'article 53.1, amb la redacció següent:

«En cas que els ajuntaments optin per explotar els serveis de temporada a través de tercers, aquells han de garantir que en els corresponents procediments d'atorgament es respecten els principis de publicitat, objectivitat, imparcialitat, transparència i concurrència competitiva.»

Dos. S'afegeix un segon paràgraf a l'article 74.3, amb la redacció següent:

«En l'atorgament de sol·licituds relatives a activitats de serveis s'han de respectar els principis de publicitat, objectivitat, imparcialitat, transparència i concurrència competitiva.»

Tres. L'apartat 1 de l'article 75 queda redactat en els termes següents:

«L'Administració pot convocar concursos per a l'atorgament de concessions i autoritzacions en el domini públic maritimoterrestre. En aquests procediments s'han de respectar els principis de publicitat, objectivitat, imparcialitat, transparència i concurrència competitiva.»

Article 31. *Modificació de la Llei 3/1995, de 23 de març, de vies pecuàries.*

La Llei 3/1995, de 23 de març, de vies pecuàries, queda modificada de la manera següent:

U. S'afegeix un tercer paràgraf a l'apartat 1 de l'article 16, amb la redacció següent:

«En cas que la circulació de vehicles motoritzats estigui vinculada a una activitat de serveis, l'autorització s'ha de substituir per la declaració responsable que preveu l'article 71 bis de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. La declaració responsable s'ha de presentar amb un període mínim d'antelació de quinze dies, perquè la comunitat autònoma pugui comprovar la compatibilitat de la circulació del vehicle motoritzat amb el que estableix l'article 1.3.»

Dos. S'afegeix un tercer paràgraf a l'apartat 2 de l'article 17, amb la redacció següent:

«Quan es tracti d'instal·lacions vinculades a una activitat de serveis, l'autorització s'ha de substituir per la declaració responsable que preveu l'article 71 bis de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú. La declaració responsable s'ha de presentar amb un període mínim d'antelació de quinze dies, perquè la comunitat autònoma pugui comprovar la compatibilitat de la instal·lació desmuntable amb el que estableix l'article 1.3.»

Tres. S'afegeix una lletra h) a l'apartat 3 de l'article 21, amb la redacció següent:

«h) La no-presentació de la declaració responsable o l'incompliment de les previsions que conté la declaració responsable per a l'exercici d'una determinada activitat o de les condicions imposades per l'Administració per a l'exercici d'aquesta.»

Quatre. S'afegeix una lletra i) a l'apartat 3 de l'article 21 amb la redacció següent:

«i) La inexactitud, falsedat o omissió de les dades, manifestacions o documents que s'incorporin o s'adjuntin a la declaració responsable.»

No obstant això, en el cas de vies pecuàries que travessin zones considerades de forest o d'influència forestal, especialment en èpoques de risc d'incendis forestals, l'òrgan competent de la comunitat autònoma pot exigir una autorització en els termes expressats a la normativa forestal.

Article 32. *Modificació de la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus.*

La Llei 10/1998, de 21 d'abril, de residus, queda modificada de la manera següent:

U. S'hi afegeix un article 6 bis amb la redacció següent:

«Article 6 bis. *Registre de producció i gestió de residus.*

La informació, autoritzacions i registres que derivin d'aquesta Llei s'han d'incorporar per les comunitats autònomes, a efectes informatius, a un Registre de producció i gestió de residus que ha de ser compartit i únic per a tot el territori espanyol. Aquest Registre s'ha de desplegar per reglament amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, i ha de ser públic i accessible a qualsevol persona física o jurídica que compleixi els requisits que s'estableixin per reglament.»

Dos. L'article 10 queda redactat de la manera següent:

«Article 10. *Importació, adquisició intracomunitària, intermediació i agència.*

Sense perjudici del que estableix el Reglament CEE 1013/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relatiu als trasllats de residus i de les autoritzacions que, si s'escau, siguin exigibles de conformitat amb el que estableix l'article anterior, els importadors i adquirents intracomunitaris, així com els agents comercials o intermediaris que, en nom propi o d'altri, posin residus al mercat o realitzin amb els mateixos operacions jurídiques que impliquin canvi de titularitat possessòria, fins i tot sense contingut transaccional comercial, han de comunicar l'inici d'activitats a l'òrgan ambiental competent de la comunitat autònoma on tinguin el domicili, per a la seva inscripció en el Registre de producció i gestió de residus.

Així mateix, els subjectes esmentats en el paràgraf anterior han de comunicar per al seu registre a l'òrgan competent de la comunitat autònoma on vagin destinats els residus almenys, les quantitats, naturalesa, orígens i destins d'aquests, així com

si s'escau el mètode de transport i el mètode de valorització o eliminació que s'hagi de fer servir.»

Tres. L'apartat 1 de l'article 13 queda redactat de la manera següent:

«1. Queden sotmesos a règim d'autorització per l'òrgan ambiental competent de la comunitat autònoma on estiguin ubicades les instal·lacions on s'hagin de dur a terme activitats de valorització o eliminació de residus.

Així mateix han d'obtenir autorització les persones físiques o jurídiques que realitzin activitats de valorització i eliminació de residus amb la comprovació prèvia que les instal·lacions on s'han de realitzar disposin de l'autorització que indica el paràgraf anterior o bé d'autorització ambiental integrada. Aquestes autoritzacions han de ser concedides per l'òrgan ambiental competent de la comunitat autònoma on tinguin el domicili i són vàlides per a tot el territori espanyol.

En els casos en què les persones físiques o jurídiques que realitzin operacions de valorització i eliminació de residus siguin alhora titulars de les instal·lacions on es realitzen les operacions, l'òrgan ambiental competent de la comunitat autònoma on estigui ubicada la instal·lació pot concedir una sola autorització que compregui la de la instal·lació i la de l'activitat exercida pel titular d'aquesta.

Les autoritzacions previstes en aquest article es concedeixen per un temps determinat, passat el qual s'han de renovar automàticament per períodes successius, i les ha d'inscriure la comunitat autònoma en el Registre de producció i gestió de residus.»

Quatre. L'article 15 queda redactat de la manera següent:

«Article 15. *Altres activitats de gestió de residus.*

Els titulars d'activitats en les quals es desenvolupin operacions de gestió de residus no perillosos diferents de la valorització o eliminació, ho han de deuran comunicar per al seu registre davant l'òrgan ambiental competent de la comunitat autònoma on tinguin la seu. Aquesta informació l'ha d'inscriure la comunitat autònoma en el Registre de producció i gestió de residus.»

Article 33. *Modificació del text refós de la Llei d'aigües aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol.*

El text refós de la Llei d'aigües aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2001, de 20 de juliol, queda modificat de la manera següent:

U. L'article 51 queda redactat de la manera següent:

«Article 51. *Usos comuns especials subjectes a declaració responsable.*

1. L'exercici dels següents usos comuns especials requereix prèviament a la declaració responsable:

- a) La navegació i flotació.
- b) L'establiment de barques de pas i els embarcadors.
- c) Qualsevol altre ús, no inclòs a l'article anterior, que no exclougi la utilització del recurs per tercers.

2. La declaració responsable, a què es refereix l'article 3.9 de la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés de les activitats de serveis i el seu exercici, s'ha de presentar amb un període mínim d'antelació de quinze dies, perquè es pugui comprovar la compatibilitat dels usos amb els fins del domini públic hidràulic.»

Dos. L'article 78 queda redactat de la manera següent:

«Article 78. *Navegació recreativa en embassaments.*

La navegació recreativa en embassaments requereix una declaració responsable prèvia al seu exercici, de conformitat amb el que disposa l'article 51 d'aquesta Llei. En la declaració responsable s'han d'especificar les condicions en què es realitzarà la navegació perquè l'Administració pugui verificar-ne la compatibilitat amb els usos previstos per a les aigües emmagatzemades, i protegir-ne la qualitat i limitar l'accés a les zones de derivació o desguàs segons s'especifiqui per reglament.»

Tres. S'afegeix una lletra i) a l'apartat 3 de l'article 116, amb la redacció següent:

«i) La no-presentació de declaració responsable o l'incompliment de les previsions que conté la declaració responsable per a l'exercici d'una determinada activitat o de les condicions imposades per l'Administració per a l'exercici d'aquesta.»

Quatre. S'afegeix una lletra j) a l'apartat 3 de l'article 116, amb la redacció següent:

«j) La inexactitud, falsedat o omissió en les dades, manifestacions o documents que s'incorporin o s'adjuntin a la declaració responsable.»

Article 34. *Modificació de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests.*

S'afegeix un apartat 5 a l'article 15 de la Llei 43/2003, de 21 de novembre, de forests, amb la redacció següent:

«5. En els procediments de concessió i autorització d'activitats de serveis que s'hagin de realitzar en forests demaniales, sense perjudici del que disposa la regulació de les forests comunals, s'han de respectar els principis de publicitat, objectivitat, imparcialitat i transparència. A més, s'ha d'aplicar el principi de concurrència competitiva en els casos següents:

- a) quan es tracti d'una activitat de serveis que promogui l'administració gestora de la forest de conformitat amb els instruments de planificació i gestió d'aquest,
- b) quan l'exercici de l'activitat exclouï l'exercici d'altres activitats per tercers.

Els criteris en què s'ha de basar la concessió i autorització per a la realització d'activitats de serveis han d'estar directament vinculats a la protecció del medi ambient.

La durada de les autoritzacions i concessions ha de ser limitada d'acord amb les seves característiques, no pot donar lloc a renovació automàtica ni a avantatges a favor de l'anterior titular o persones que hi estiguin especialment vinculades.»

Article 35. *Modificació de la Llei 5/2007, de 3 d'abril, de la xarxa de parcs nacionals.*

S'afegeix un nou article 13 bis a la Llei 5/2007, de 3 d'abril, de la xarxa de parcs nacionals, amb la redacció següent:

«Article 13 bis. *Autorització i concessió d'activitats de serveis en un parc nacional.*

Els procediments de concessió i autorització d'activitats de serveis que, de conformitat amb els seus instruments de planificació i gestió, s'hagin de realitzar en un parc nacional han de respectar els principis de publicitat, objectivitat, imparcialitat i transparència. A més, s'ha d'aplicar el principi de concurrència competitiva en els supòsits següents:

- a) quan es tracti d'una activitat de serveis que promogui l'administració gestora del parc de conformitat amb els instruments de planificació i gestió del parc,
- b) quan l'exercici de l'activitat exclouï l'exercici d'altres activitats per tercers.

Els criteris en què s'ha de basar la concessió i autorització per a la realització d'activitats de serveis han d'estar directament vinculats a la protecció del medi ambient.

La durada de les autoritzacions i concessions ha de ser limitada d'acord amb les seves característiques, no pot donar lloc a la renovació automàtica, i no ha de comportar, una vegada extingida, cap tipus d'avantatge per a l'anterior titular ni per a persones que hi estiguin vinculades.»

Article 36. *Modificació de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.*

La Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, queda modificada en els termes següents:

U. L'apartat 4 de l'article 58 queda redactat de la manera següent:

«4. Quan l'exercici d'una activitat de serveis requereixi l'obtenció d'alguna de les autoritzacions a què es refereix aquest article, en el procediment d'atorgament s'han de respectar els principis de publicitat, objectivitat, imparcialitat i transparència. A més, s'ha d'aplicar el principi de concurrència competitiva en els casos següents:

a) quan es tracti d'una activitat de serveis que promogui l'autoritat competent de conformitat amb els instruments de protecció de les espècies,

b) quan l'exercici de l'activitat exclougui l'exercici d'altres activitats per tercers.

Els criteris en què s'ha de basar la concessió i autorització per a la realització d'activitats de serveis han d'estar directament vinculats a la protecció del medi ambient.

La durada de les autoritzacions i concessions ha de ser limitada d'acord amb les seves característiques, no pot donar lloc a la renovació automàtica, i no pot comportar, una vegada extingida, cap tipus d'avantatge per a l'anterior titular ni per a les persones que hi estiguin vinculades.»

Dos. L'actual apartat 4 de l'article 58 passa a ser l'apartat 5 amb la seva mateixa redacció.

Tres. L'apartat 2 de l'article 72 queda redactat de la manera següent:

«2. L'Administració General de l'Estat, quan sigui titular de terrenys situats en espais naturals, pot portar a terme el desenvolupament dels acords de cessió de la seva gestió, total o parcial d'aquests a entitats de custòdia del territori. La selecció d'aquestes entitats s'ha de portar a terme d'acord amb els principis de publicitat, objectivitat, imparcialitat, transparència i concurrència competitiva. Els acords per a la cessió de la gestió tenen una durada limitada d'acord amb les seves característiques, no donen lloc a renovació automàtica, i no comporten, una vegada extingida, cap tipus d'avantatge per a l'anterior cessionari ni per a persones que hi estiguin vinculades.

Aquests acords per a la cessió de la gestió, s'han d'establir per escrit, en forma de conveni administratiu plurianual que ha de preveure el sistema de finançament per al seu desenvolupament, o bé mitjançant aportacions econòmiques, edificacions, equipaments, maquinària, vehicles o qualsevol altre bé o servei, així com les directrius mínimes de gestió, fixades en un precedent pla de gestió.»

CAPÍTOL II

Serveis d'agricultura

Article 37. *Modificació de la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat.*

L'article 37 de la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat, queda redactat en els termes següents:

«Article 37. *Explotació lucrativa de la pesca recreativa.*

1. L'exercici de la pesca recreativa realitzada des d'embarcacions destinades a la seva explotació comercial ha de ser comunicat un mes abans de començar l'activitat al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, el qual ha de determinar, en el cas que sigui necessari, les captures permeses en còmput anual.

2. Així mateix, s'ha de subministrar al Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí informació sobre les captures efectuades per zona i període de temps, d'acord amb les condicions que es determinin per reglament.

3. L'incompliment d'aquesta comunicació, o del deure de subministrar informació sobre les captures, que es determini per reglament, estan inclosos a l'article 95 d'aquesta Llei.»

Article 38. *Modificació de la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal.*

La Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal, queda modificada de la manera següent:

U. L'article 65 queda redactat de la manera següent:

«Article 65. *Autorització de productes zoosanitaris.*

1. Cap reactiu de diagnòstic de les malalties dels animals pot ser posat en el mercat sense l'autorització prèvia expedida pel Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.

La resta de productes zoosanitaris es poden comercialitzar amb la declaració prèvia responsable a l'esmentat Ministeri.

El Govern ha d'establir per reglament els requisits i documents necessaris en els dos supòsits.

2. Les entitats elaboradores de reactius de diagnòstic de les malalties dels animals han de ser autoritzades pel Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí amb anterioritat a l'inici de la seva activitat. La resta d'entitats poden elaborar els seus productes amb la declaració prèvia responsable a l'esmentat Ministeri.

El Govern ha d'establir per reglament els requisits sobre la capacitat tècnica i els documents necessaris en tots dos casos.

3. El termini per resoldre la sol·licitud i notificar la resolució a l'interessat és de sis mesos. No obstant això, en casos excepcionals, que s'han de determinar per reglament, el termini es pot estendre fins a dotze mesos.

4. No obstant el que preveu aquest article respecte als productes que no requereixen l'autorització prèvia, si en qualsevol moment es té coneixement que un producte zoosanitari d'aquestes característiques, per la seva composició o efectes, pot ser considerat reactiu de diagnòstic o un altre producte subjecte a autorització prèvia, s'ha de requerir l'entitat comercialitzadora o elaboradora d'aquests perquè cessi immediatament la seva comercialització i presenti la corresponent sol·licitud d'autorització prèvia.

5. El que disposa aquest article no és aplicable als medicaments veterinaris ni als biocides d'ús ramader, que es regeixen per la normativa específica.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 67 se substitueix pel següent:

«1. Llevat que per raons d'ordre sanitari, zootècnic o tecnològic justificades, s'estableixin períodes més curts o experimentals, l'autorització de comercialització de reactius de diagnòstic de les malalties dels animals o d'entitats elaboradores d'aquests, i el seu corresponent registre, té un període de validesa de cinc anys, al cap dels quals s'ha de procedir a la seva cancel·lació; llevat que, prèviament, sigui sol·licitada la seva renovació, cas en què, i si les condicions sota les quals va ser autoritzat han estat modificades, s'ha d'exigir a les entitats interessades la informació addicional que es consideri necessària. En aquest últim cas, el procediment a partir d'aquest acte és similar a l'establert per a la sol·licitud d'una nova autorització.»

Article 39. *Modificació de la Llei 30/2006, de 26 de juliol, de llavors i plantes de viver de recursos fitogenètics.*

U. L'apartat 1 de l'article 33 de la Llei 30/2006, de 26 de juliol, de llavors i plantes de viver de recursos fitogenètics, queda redactat de la manera següent:

«1. Les llavors i plantes de viver d'espècies la comercialització de les quals no estigui regulada en l'àmbit de la Unió Europea i que procedeixin dels seus estats membres han d'estar acompanyades d'un certificat expedit per l'autoritat competent de l'Estat membre d'on procedeixin, on es faci constar que les llavors i plantes de viver estan autoritzades per comercialitzar-se en aquest país.»

Dos. L'apartat 1 de l'article 36 queda redactat de la manera següent:

«1. Tots els productors de llavors i plantes de viver han d'estar autoritzats per la comunitat autònoma on radiqui la seu social i registrats oficialment per aquesta. L'autorització, que produeix efectes en tot el territori de l'Estat, ha de ser remesa al Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí, perquè sigui inclosa en el Registre nacional de productors.

S'exceptua de l'autorització els productors de llavors i plantes de viver que produeixin a Espanya i estiguin autoritzats per algun Estat membre de la Unió Europea, sempre que comuniquin la seva activitat al Ministeri de Medi Ambient i Medi Rural i Marí.»

TÍTOL VI

Altres mesures

Article 40. *Modificació del text refós de taxes fiscals, aprovat pel Decret 3059/1966, d'1 de desembre.*

L'article 40 del text refós de taxes fiscals, aprovat pel Decret 3059/1966, d'1 de desembre, queda redactat de la manera següent:

«Article 40. *Meritació i pagament.*

1. Es meriten les taxes:

a) En les rifes, tómbols i combinacions aleatòries en concedir-se l'autorització, que és necessària per a cadascuna d'aquestes. Si no hi ha autorització, les taxes es meriten quan se celebren, sense perjudici de les responsabilitats d'un altre ordre que siguin procedents.

b) En les apostes i en les combinacions aleatòries a què es refereix la disposició addicional primera de la Llei 25/2009 de modificació de diverses lleis per a la seva adaptació a la Llei 17/2009, de 23 de novembre, sobre el lliure accés a les activitats de serveis i el seu exercici, la taxa es merita en el moment en què s'iniciï la seva celebració o organització.

2. El pagament de les taxes s'ha de fer en efectiu o mitjançant efectes timbrats. S'ha de determinar per reglament la forma i el temps en què el pagament s'ha de fer en cada cas.

3. En els casos de la lletra b) de l'apartat 1 anterior, els subjectes passius han de presentar una autoliquidació de la taxa dins els trenta dies següents a la meritació d'acord amb el model que aprovi l'Agència Estatal d'Administració Tributària. L'autoliquidació s'ha de presentar davant l'òrgan de l'Agència Tributària que correspongui al lloc de celebració o organització de l'activitat.»

Article 41. *Modificació de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat.*

La Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifica l'article vint-i-cinc, que queda modificat de la manera següent:

«Article vint-i-cinc.

1. L'exigència d'autoritzacions sanitàries, així com l'obligació de sotmetre a registre per raons sanitàries les empreses o productes han de ser establertes per reglament prenent com a base el que disposa aquesta Llei.

2. Les autoritzacions sanitàries i els registres obligatoris que s'estableixin, en virtut de l'habilitació que preveu l'apartat 1 del present article, han de complir les condicions següents:

a) No han de ser discriminatoris ni directament ni indirectament en funció de la nacionalitat o, pel que fa a societats, per raó d'ubicació del domicili social.

b) Han d'estar justificats en la protecció de la salut pública.

c) S'ha de tenir cura que el règim que s'estableixi sigui l'instrument adequat per garantir la consecució de l'objectiu de protecció de la salut pública, i no vagi més enllà del que sigui necessari per aconseguir-ho, i que no es pugui substituir per altres mesures menys restrictives que permetin obtenir el mateix resultat.

d) Els procediments i tràmits per a l'obtenció de les autoritzacions o registres a què es refereix aquesta Llei han de ser clars i inequívocs, objectius, transparents, proporcionats a l'objectiu de protecció de la salut pública i donar-se a conèixer amb antelació.

3. S'han d'establir, així mateix, prohibicions i requisits mínims per a l'ús i el tràfic dels béns, quan suposin un risc o dany per a la salut.

4. Quan l'activitat desenvolupada tingui una repercussió excepcional i negativa en la salut dels ciutadans, les administracions públiques, a través dels seus òrgans competents poden decretar la intervenció administrativa pertinent, per eliminar aquella. La intervenció sanitària no té altre objectiu que l'eliminació dels riscos per a la salut col·lectiva i ha de cessar tan aviat com aquells quedin exclosos.»

Dos. Es modifica l'article cent dos, que queda redactat de la manera següent:

«Article cent dos.

1. La informació i promoció dels medicaments i els productes sanitaris dirigida als professionals s'ha d'ajustar a les condicions tècniques i científiques autoritzades del producte i ha de complir les exigències i els controls que preveu l'article 76 de la Llei 29/2006, de 26 de juliol, de garanties i ús racional dels medicaments i productes sanitaris.

2. La publicitat de medicaments i productes sanitaris dirigida al públic requereix l'autorització prèvia dels missatges per l'autoritat sanitària.»

Article 42. *Modificació del text refós de la Llei de propietat intel·lectual, que regularitza, aclareix i harmonitza les disposicions legals vigents sobre la matèria, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril.*

El text refós de la Llei de propietat intel·lectual, que regularitza, aclareix i harmonitza les disposicions legals vigents sobre la matèria, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, es modifica en els termes següents:

U. L'article 147 queda redactat de la manera següent:

«Article 147. *Requisits.*

Les entitats legalment constituïdes que tinguin establiment en el territori espanyol i pretenguin dedicar-se, en nom propi o d'altri, a la gestió de drets d'explotació o altres de caràcter patrimonial, per compte i en interès de diversos autors o altres titulars de drets de propietat intel·lectual, han d'obtenir l'oportuna autorització del Ministeri de Cultura, per tal de garantir una adequada protecció de la propietat intel·lectual. Aquesta autorització s'ha de publicar en el "Butlletí Oficial de l'Estat".

Aquestes entitats, a fi de garantir la protecció de la propietat intel·lectual, no poden tenir ànim de lucre i, en virtut de l'autorització, poden exercir els drets de propietat intel·lectual confiats a la seva gestió i tenen els drets i les obligacions que estableix aquest títol.»

Dos. L'article 148 queda redactat de la manera següent:

«Article 148. *Condicions de l'autorització.*

1. L'autorització que preveu l'article anterior només es pot concedir si, formulada l'oportuna sol·licitud, s'hi adjunta la documentació que permeti verificar la concurrència de les condicions següents:

a) Que els estatuts de l'entitat sol·licitant compleixen els requisits que estableix aquest títol.

b) Que de les dades aportades i de la informació practicada es desprengui que l'entitat sol·licitant reuneix les condicions necessàries per assegurar l'eficac administració dels drets, la gestió dels quals li ha de ser encomanada, en tot el territori espanyol.

c) Que l'autorització afavoreixi els interessos generals de la protecció de la propietat intel·lectual.

2. Per valorar la concurrència de les condicions establertes en els paràgrafs b) i c) de l'apartat anterior, s'han de tenir particularment en compte com a criteris de valoració, la capacitat d'una gestió viable dels drets encomanats, la idoneïtat dels estatuts i els seus mitjans materials per al compliment dels seus fins, i la possible efectivitat de la seva gestió a l'estranger, atenent, especialment, les raons imperioses d'interès general que constitueixen la protecció de la propietat intel·lectual.

3. L'autorització s'entén concedida, si no es notifica resolució en contra, en el termini de tres mesos des de la presentació de la sol·licitud.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 151 de la manera següent:

«2. L'objecte i els fins, que és la gestió dels drets de propietat intel·lectual especificant els que hagin d'administrar.

Així mateix, poden realitzar activitats diferents a la gestió dels drets de propietat intel·lectual sempre que estiguin vinculades a l'àmbit cultural de l'entitat i es compleixi el requisit d'absència d'ànim de lucre que estableix l'article 147.»

Quatre. L'apartat 1 de l'article 155 queda modificat en els termes següents:

«1. Les entitats de gestió, directament o per mitjà d'altres entitats, han de fomentar la promoció d'activitats o serveis de caràcter assistencial en benefici dels socis, així com la realització d'activitats de formació i promoció d'autors i artistes intèrprets o executants.»

Article 43. *Modificació de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària.*

La Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, queda modificada de la manera següent:

U. L'apartat dos de l'article 2 queda redactat en els termes següents:

«Dos. A més d'això, l'establiment de nous fabricants en l'àmbit territorial a què es refereix l'article 1, apartat u, requereix la presentació d'una declaració responsable davant el Comissionat per al Mercat de Tabacs, que en el termini màxim de quinze dies des de la seva presentació pot acordar motivadament la no-eficàcia d'aquesta, amb la verificació prèvia de la idoneïtat de les condicions d'emmagatzematge de les tasques produïdes, en els termes que s'estableixin per reglament.»

Dos. L'article 3 queda redactat de la manera següent:

«Article 3. *Règim jurídic de la importació i distribució a l'engròs de labors del tabac.*

U. És lliure la importació i distribució a l'engròs de labors del tabac, sigui quina sigui la seva procedència, sense altre requisit que la presentació d'una declaració responsable davant el Comissionat per al Mercat de Tabacs, que en el termini màxim de quinze dies des de la seva presentació pot acordar motivadament la seva ineficàcia, amb la verificació prèvia del requisit establert en els apartats dos i tres següents.

Dos. La importació en el territori peninsular espanyol, Illes Balears, Ceuta i Melilla de labors del tabac comporta el control per part del Comissionat per al Mercat de Tabacs de la disponibilitat de magatzems, propis o contractats, que permetin el correcte emmagatzematge, i en condicions de seguretat, dels productes, així com la fàcil comprovació per l'Administració de les tasques emmagatzemades, l'origen i els moviments, llevat que l'importador asseguri la remissió directa del producte al magatzem de qualsevol dels fabricants o majoristes registrats en el Comissionat per al Mercat de Tabacs.

Tres. La distribució majorista, en l'àmbit territorial a què es refereix l'article 1, apartat u, comporta el control per part del Comissionat per al Mercat de Tabacs de la disponibilitat de magatzems, propis o contractats, que permetin el correcte emmagatzematge, i en condicions de seguretat, dels productes, així com la fàcil comprovació per l'Administració de les tasques emmagatzemades, l'origen i els moviments.

Quatre. Els majoristes només poden subministrar tabac elaborat als expenedors de tabac i timbre i només els poden remunerar amb la retribució que estableix aquesta Llei. Els terminis de pagament, i qualssevol altres condicions de crèdit i distribució a l'expenedor, els ha d'establir lliurement el majorista, amb la comunicació prèvia al Comissionat, en els termes que s'assenyalin per reglament, i han de ser homogènies per a tot el territori a què es refereix l'article 1, apartat u, de manera que es garanteixi la neutralitat del subministrament.

Cinc. El majorista ha de subministrar els productes la distribució dels quals realitzi amb regularitat i amb garantia de cobertura dels subministraments, en condicions similars de servei i terminis de lliurament per a tots els expenedors. S'entén per regularitat, als efectes d'aquest article, el subministrament almenys amb la periodicitat que es fixi en les normes reglamentàries i, a més, sempre que la

comanda assolixi el mínim que aquelles estableixin encara que no hagi transcorregut el període màxim de subministrament.

Sis. Els fabricants, importadors i majoristes no poden finançar, directament o indirectament, les organitzacions representatives dels expenedors i dels autoritzats per a la venda amb recàrrec. Qualsevol acord, amb contingut econòmic o sense, relacionat amb el tabac o aliè a aquest, s'ha de sotmetre a l'aprovació del Comissionat, que ha de resoldre en el termini d'un mes.»

Tres. Es modifica l'apartat quatre de l'article 7, que queda redactat de la manera següent:

«Quatre. Les infraccions a què es refereix aquesta Llei se sancionen de la manera següent:

a) Les infraccions molt greus, amb la revocació de la concessió als expenedors i de l'autorització als punts de venda amb recàrrec, o amb l'extinció de l'habilitació als fabricants, importadors o distribuïdors majoristes, o amb multa entre 120.202,42 i 300.506,05 €, amb l'excepció establerta a la lletra d) següent.

b) Les infraccions greus, amb suspensió temporal de l'exercici de la concessió o de l'autorització de venda amb recàrrec, pel termini de fins a sis mesos, o amb multa des de 12.020,24 i fins a 120.202,42 €, amb l'excepció establerta a la lletra d) següent.

c) Les infraccions lleus, amb multa de fins a 12.020,24 €, amb l'excepció establerta a la lletra d) següent.

d) En el cas dels establiments autoritzats per a la venda amb recàrrec, les multes són de fins a 601,01 €, entre 601,01 i fins a 3.005,06 €, o entre 3.005,06 i fins a 12.020,24 €, segons es tracti respectivament d'infraccions qualificades de lleus, greus o molt greus.

e) Les infraccions a què es refereix la lletra e) de l'apartat 3 del número tres d'aquest article se sancionen amb una multa de fins a 3.005,06 €, i en responen solidàriament, juntament amb el subjecte infractor, el titular de l'establiment en què la infracció es va realitzar si aquell era el seu empleat o dependent o si es va cometre amb el seu coneixement.»

Quatre. Se suprimeix la lletra a) del punt 1 de l'annex sobre la taxa a què es refereix l'article 5, vuit, a, de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs, que queda sense contingut, i es renumeren els actuals apartats b, c i d com a a, b i c, respectivament.

Cinc. Se suprimeix la lletra a) del punt 2 de l'annex sobre la taxa a què es refereix l'article 5, vuit, a, de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs, que queda sense contingut, i es renumeren els actuals apartats b, c i d com a a, b i c, respectivament.

Sis. L'apartat 3 de l'annex sobre la taxa a què es refereix l'article 5, vuit, a, de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs, queda modificat en els termes següents:

«3. Tarifes:

La taxa per prestació de serveis als operadors del mercat de tabacs s'exigeix d'acord amb les tarifes següents:

Tarifa 2. Sol·licitud de concessió d'expeditories de tabac i timbre: Quota de classe única:

a. Situades en municipis de més de 100.000 habitants i capitals de província: 180,30 €.

b. En municipis de més de 10.000 i menys de 100.000 habitants: 120,20 €.

c. En municipis fins a 10.000 habitants: 90,15 €.

Tarifa 3. Concessió i renovació d'autoritzacions de venda amb recàrrec: Quota classe única: 180,30 € per cada període triennal d'autorització o renovació.

Tarifa 4. Traslats, transmissions, modificacions, reconeixements, revisions i autoritzacions d'expedories o en expedories:

Classe 1. Reconeixement de locals en cas de canvis d'emplaçament o modificació d'expedories, impliquin o no transmissió de la titularitat:

- a. Situatedes en municipis de més de 100.000 habitants i capitals de província: 360,61 €.
- b. En municipis de fins a 100.000 habitants: 300,51 €.
- c. D'expedories complementàries, en tot cas, 180,30 €.

Classe 2. Revisió d'instal·lacions en cas de transmissió de titularitat que no impliqui canvi d'emplaçament. Reconeixement de locals en cas de canvi o modificació temporal d'emplaçament. Autorització d'obres o magatzems: Quota de classe única: 150,25 €.»

Set. Es modifica l'apartat 4 de l'annex sobre la taxa a què es refereix l'article 5, vuit, a, de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs, que queda redactat de la manera següent:

«4. Meritació.

Les taxes es meriten, segons els casos, en el moment de dipositar les instàncies per al concurs de concessió d'expedories, si s'acorda l'autorització o renovació de l'activitat de venda amb recàrrec o es dicta l'acte d'homologació de les instal·lacions.»

Article 44. *Modificació del Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis.*

El Reial decret llei 6/2000, de 23 de juny, de mesures urgents d'intensificació de la competència en mercats de béns i serveis, queda modificat en els termes següents:

U. Es modifica l'article 3, que queda redactat de la manera següent:

«Article 3. *Instal·lacions de subministrament a vehicles en establiments comercials.*

1. Els establiments comercials poden incorporar entre els seus equipaments, almenys, una instal·lació per al subministrament de productes petrolífers a vehicles, per al proveïment de la qual, amb caràcter preferent, no poden subscriure contractes de subministrament en exclusiva amb un sol operador a l'engròs de productes petrolífers. Aquestes instal·lacions han de complir les condicions tècniques de seguretat que siguin exigibles, així com la resta de la normativa vigent que, en cada cas, hi sigui aplicable, especialment la referent a metrologia i metrotècnia i a la protecció de consumidors i usuaris.

2. En els supòsits a què es refereix l'apartat anterior, l'atorgament de les llicències municipals requerides per l'establiment comporta la concessió de les que siguin necessàries per a la instal·lació de subministrament de productes petrolífers.»

Dos. Es modifica la disposició transitòria primera, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria primera. *Instal·lacions de subministrament de productes petrolífers en establiments comercials que disposin de llicència municipal d'obertura.*

Els establiments comercials que a l'entrada en vigor del present Reial decret llei estiguin en funcionament, i disposin a aquest efecte de l'oportuna llicència municipal d'obertura, poden incorporar entre els seus equipaments, d'acord amb el que disposa l'article 3 del present Reial decret llei, una instal·lació per al subministrament de productes petrolífers, per a la qual cosa s'han de tenir en compte les regles següents:

- a) L'espai que ocupin les instal·lacions i els equipaments que siguin imprescindibles per al subministrament no computa als efectes de volum edificable ni d'ocupació.
- b) Les llicències municipals necessàries per a la construcció d'instal·lacions i la seva posada en funcionament s'entenen concedides per silenci administratiu positiu si no es notifica la resolució expressa dins els quaranta-cinc dies següents a la data de la presentació de la sol·licitud.
- c) En tot cas, l'establiment comercial ha de costejar i executar les infraestructures de connexió de la instal·lació de subministrament de productes petrolífers amb els sistemes generals exteriors d'acord amb els requisits i les condicions que estableixi el planejament.»

Article 45. Modificació de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries.

Queda derogat l'apartat 2 de l'article 18 de la Llei 44/2003, de 21 de novembre, d'ordenació de les professions sanitàries, que queda sense contingut.

No obstant això i fins que es desplegui la normativa que se cita a l'article 18.1 de l'esmentada Llei, relativa al reconeixement a Espanya de títols d'especialista obtinguts en estats no membres de la Unió Europea, se segueix aplicant l'Ordre de 14 d'octubre de 1991, per la qual es regulen les condicions i el procediment d'homologació dels títols estrangers de farmacèutics i metges especialistes pels corresponents títols oficials espanyols.

Article 46. Modificació de la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries enfront del tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac.

Es modifica la lletra b) de l'article 4 de la Llei 28/2005, de 26 de desembre, de mesures sanitàries contra el tabaquisme i reguladora de la venda, el subministrament, el consum i la publicitat dels productes del tabac, que passa a tenir la redacció següent:

«b) Ubicació: les màquines expenedores de productes del tabac només es poden ubicar a l'interior de quioscos de premsa situats a la via pública i en locals específics de venda de premsa amb accés directe a la via pública, així com en aquells a què es refereixen les lletres b), c) i d) de l'article 8.1 en una localització que permeti la vigilància directa i permanent del seu ús per part del titular del local o dels seus treballadors.

No es poden ubicar en les àrees annexes o d'accés previ als locals, com són les zones de tallavents, porxos, pòrtics, passadissos de centres comercials, vestíbuls, distribuïdors, escales, porxades o llocs similars que puguin ser part d'un immoble però no en constitueixen pròpiament l'interior.»

Article 47. *Modificació de la Llei 29/2006, de 26 de juliol, de garanties i ús racional dels medicaments i productes sanitaris.*

La Llei 29/2006, de 26 de juliol, de garanties i ús racional dels medicaments i productes sanitaris, queda modificada de la manera següent:

U. L'apartat 4 de l'article 15, queda redactat de la manera següent:

«4. En l'etiquetatge han de figurar les dades del medicament, com ara la denominació del principi actiu, del titular de l'autorització, via d'administració, quantitat continguda, número de lot de fabricació, data de caducitat, precaucions de conservació, condicions de dispensació i altres dades que es determinin per reglament. En cada embalatge han de constar codificades les dades del Codi nacional del medicament, el lot i la unitat que en permetin la identificació de forma individualitzada per mitjans mecànics, electrònics i informàtics, en la forma que es determini per reglament. A l'embalatge s'hi ha d'incloure un espai en blanc que ha d'emplenar el farmacèutic on hi pot descriure la posologia, la durada del tractament i la freqüència de preses. En dispensar un medicament, les oficines de farmàcia han d'emetre un rebut en el qual s'ha de fer constar el nom del medicament, el preu de venda al públic i l'aportació del pacient. En el cas dels medicaments que siguin objecte de la publicitat que preveu l'article 78, el rebut també ha de fer constar el descompte que, si s'escau, s'hi hagi efectuat.»

Dos. El paràgraf segon de l'article 38.2, queda redactat de la manera següent:

«S'ha de regular per reglament l'actuació professional del farmacèutic en cadascun dels establiments anteriorment descrits a la lletra c) com a condició i requisit per garantir el control efectiu en la dispensació al públic dels medicaments veterinaris.»

Tres. El segon paràgraf de l'article 71, queda redactat de la manera següent:

«El Govern ha d'establir les funcions del director tècnic.»

Quatre. Els apartats u i dos de l'article 78 queden modificats de la manera següent:

«1. Poden ser objecte de publicitat destinada al públic els medicaments que compleixin tots els requisits que es relacionen a continuació:

- a) Que no es financin amb fons públics.
- b) Que, per la seva composició i objectiu, estiguin destinats i concebuts per a la seva utilització sense la intervenció d'un metge que realitzi el diagnòstic, la prescripció o el seguiment del tractament, encara que requereixin la intervenció d'un farmacèutic. Aquest requisit es pot exceptuar quan es realitzin campanyes de vacunació aprovades per les autoritats sanitàries competents.
- c) Que no constitueixin substàncies psicòtropes o estupefaents d'acord amb el que defineixen els convenis internacionals.

2. Per a l'autorització de la publicitat d'un medicament que sigui objecte de publicitat al públic, el Ministeri de Sanitat i Política Social ha de verificar que el medicament compleix els requisits que estableix l'apartat 1 d'aquest article i que els corresponents missatges publicitaris reuneixen els requisits següents:

- a) Que sigui evident el caràcter publicitari del missatge i quedi clarament especificat que el producte és un medicament.
- b) Que s'hi inclogui la denominació del medicament en qüestió, així com la denominació comuna quan el medicament contingui una única substància activa.
- c) Que s'hi incloguin totes les informacions indispensables per a la utilització correcta del medicament, així com una invitació expressa i clarament visible a llegir

detingudament les instruccions que figurin en el prospecte o en l'embalatge extern, segons el cas, i la recomanació de consultar el farmacèutic sobre la seva correcta utilització.

d) No han d'incloure expressions que donin seguretat de curació, ni testimonis sobre les virtuts del producte ni de professionals o persones la notorietat de les quals pugui induir al seu consum.

e) No han d'utilitzar com a argument publicitari el fet d'haver obtingut l'autorització sanitària en qualsevol país o qualsevol altra autorització, número de registre sanitari o certificació que correspongui expedir, ni els controls o anàlisis que competeix executar a les autoritats sanitàries d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

f) Els missatges publicitaris dels medicaments que s'emetin en suport audiovisual han de complir les condicions d'accessibilitat per a persones amb discapacitat que estableix l'ordenament jurídic per a la publicitat institucional.»

Cinc. L'apartat dos de l'article 89 queda modificat de la manera següent:

«2. Poden no finançar-se amb fons públics els grups, subgrups, categories o classes de medicaments o productes sanitaris, el finançament públic dels quals no es justifiqui o no es consideri necessari. Es consideren, en tot cas, no inclosos en el finançament públic els medicaments que siguin objecte de la publicitat que preveu l'article 78, els productes d'utilització cosmètica, dietètics, aigües minerals, elixirs, dentífrics, i altres productes similars.»

Sis. L'apartat 2 de l'article 90 queda redactat en els termes següents:

«2. En el marc del procediment de finançament dels medicaments amb fons públics a què es refereix l'article 89 d'aquesta Llei, i sense perjudici del règim especial contingut en el paràgraf segon d'aquest apartat, correspon a la Comissió Interministerial de Preus dels Medicaments, adscrita al Ministeri de Sanitat i Consum, fixar, motivadament i de conformitat amb criteris objectius, el preu industrial màxim per als medicaments i productes sanitaris que van a ser inclosos en la prestació farmacèutica del sistema nacional de salut, amb càrrec a fons públics i que es dispensin, a través de recepta oficial, en el territori espanyol.

A més dels criteris que preveu l'article 89.1, també s'han de tenir en compte el preu mitjà del medicament en els estats membres de la Unió Europea que, sense estar subjecte a règims excepcionals o transitoris en matèria de propietat industrial, hagin incorporat al seu ordenament jurídic la legislació comunitària corresponent.

En relació amb el procediment de determinació de preu dels medicaments genèrics, correspon a la Comissió Interministerial de Preus dels Medicaments establir amb caràcter general els criteris econòmics per fixar el preu aplicables a aquests medicaments, en particular en el cas d'aplicació dels preus de referència, i el Ministeri de Sanitat i Política Social ha de fixar, d'acord amb aquests criteris, el preu industrial màxim per a aquests medicaments.»

Set. Se suprimeix l'epígraf 1.2 de l'apartat 1 de l'article 111, que queda sense contingut.

Vuit. L'epígraf 1.3 de l'apartat 1 de l'article 111 queda redactat en els termes següents:

«1.3 Procediment d'autorització i inscripció en el Registre d'un medicament d'ús humà diferent dels que preveu l'epígraf 1.1.»

Nou. L'apartat 5 de l'article 111 queda redactat en els termes següents:

«5. Quan en el procediment d'autorització i inscripció en el Registre d'un medicament d'ús humà o veterinari, que es correspon amb les taxes previstes en els epígrafs 1.1, 1.3, 1.5, 9.1, 9.2 i 9.4, la sol·licitud presentada sigui rebutjada en la fase

de validació, s'ha de procedir a la devolució d'un setanta per cent de la quantia total de la taxa.»

Deu. La disposició addicional vuitena queda modificada de la manera següent:

«Disposició addicional vuitena. *Medicaments objecte de publicitat.*

El preu fixat a l'envàs dels medicaments que siguin objecte de la publicitat que preveu l'article 78 es considera preu màxim de venda al públic. S'ha d'establir per reglament el descompte màxim aplicable per les oficines de farmàcia.»

Onze. S'hi afegeix una nova disposició transitòria desena, amb la redacció següent:

«Disposició transitòria desena. *Règim transitori per a la fixació del preu industrial màxim en medicaments genèrics.*

Fins que es desplegui el que disposa el paràgraf segon de l'article 90.2 i Comissió Interministerial de Preus dels Medicaments determini els criteris econòmics per a la fixació del preu dels medicaments genèrics, la fixació del preu dels medicaments genèrics no requereix la intervenció de la Comissió Interministerial de Preus dels Medicaments sempre que el preu industrial màxim notificat pel laboratori sigui com a mínim un trenta per cent inferior al del medicament de referència, o bé sigui igual o inferior, si s'escau, al preu de referència fixat a la corresponent ordre ministerial.»

Article 48. *Modificació de la Llei 34/2006, de 30 d'octubre, sobre accés a les professions d'advocat i procurador dels tribunals.*

La disposició addicional primera de la Llei 34/2006, de 30 d'octubre, sobre accés a les professions d'advocat i procurador dels tribunals, queda modificada en els termes següents:

«Disposició addicional primera. *Llibertat d'establiment.*

L'exercici permanent a Espanya de la professió d'advocat o procurador i la prestació ocasional dels seus serveis amb títol professional obtingut en un altre Estat membre de la Unió Europea o de l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu es regula per la seva legislació específica.»

Disposició addicional primera. *Organització, celebració i desenvolupament de combinacions aleatòries amb fins publicitaris o promocionals.*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, no s'exigeix l'autorització administrativa prèvia per a l'organització, celebració i desenvolupament de combinacions aleatòries amb fins publicitaris o promocionals, sigui quina sigui la fórmula de loteries o jocs promocionals que revesteixin, inclosos els establerts a l'article 20 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, sempre que la participació del públic en aquestes activitats sigui gratuïta i en cap cas hi hagi sobrepreu o tarifació addicional sigui quin sigui el procediment o sistema a través del qual es realitzi.

Disposició addicional segona. *Subjectes inscrits en els registres administratius en matèria d'energia elèctrica i hidrocarburs.*

1. Les empreses comercialitzadores d'energia elèctrica i els consumidors directes en mercat que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei figurin inscrits en el Registre administratiu de distribuïdors, comercialitzadors i consumidors directes en mercat queden exempts de l'obligació de comunicació d'inici d'activitat que estableix l'article 44 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

2. Els distribuïdors d'energia elèctrica que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin inscrits en el Registre administratiu de distribuïdors, comercialitzadors i consumidors

directes en mercat han de ser inscrits d'ofici en el Registre administratiu de distribuïdors a què fa referència l'article 45 de la referida Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

3. Per a les empreses que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei figurin inscrites en el Registre d'operadors a l'engròs de productes petrolífers, es considera acomplerta l'obligació de comunicació d'inici de l'activitat que preveu l'article 42 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

4. Per a les empreses que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei figurin inscrites en el Registre d'operadors a l'engròs de gasos líquats del petroli, es considera acomplerta l'obligació de comunicació d'inici de l'activitat que preveu l'article 45 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

5. Per a les empreses que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei figurin inscrites en el Registre de comercialitzadors al detall de gasos líquats del petroli a granel, es considera acomplerta l'obligació de comunicació d'inici de l'activitat que preveu l'article 46 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

6. Per a les empreses que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei figurin inscrites en el Registre administratiu de distribuïdors, comercialitzadors i consumidors directes en el mercat de combustibles gasosos per canalització, es considera acomplerta l'obligació de comunicació d'inici de l'activitat que preveuen els articles 61.3 i 80 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

7. Els distribuïdors de gas natural i gasos manufacturats que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei figurin inscrits en el Registre administratiu de distribuïdors, comercialitzadors i consumidors directes en el mercat de combustibles gasosos per canalització, han de ser inscrits d'ofici en el Registre administratiu de distribuïdors de combustibles gasosos per canalització a què fa referència l'article 83 de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

Disposició addicional tercera. *Assessorament tècnic en empreses de menys de deu treballadors.*

En compliment de l'article 7 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, el Govern ha d'aprovar un pla d'assistència pública a l'empresari en matèria de seguretat i salut en el treball, que s'ha d'ajustar a les bases següents:

- a) Han de quedar-hi incloses les empreses de fins a 10 treballadors.
- b) El pla ha de contenir el disseny i la posada en marxa d'un sistema dirigit a facilitar a l'empresari l'assessorament necessari per a l'organització de les seves activitats preventives, i ha d'impulsar les autoavaluacions per sectors i especificar les activitats o riscos que requereixin suport tècnic especialitzat.

Disposició addicional quarta. *Aplicació dels requisits previstos per al silenci administratiu desestimatori regulat en normes preexistents.*

Als efectes que preveu el primer paràgraf de l'article 43.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, d'acord amb la redacció que en fa aquesta Llei, s'entén que hi ha raons imperioses d'interès general en els procediments que, havent estat regulats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei per normes amb rang de llei o de dret comunitari, prevegin efectes desestimatoris a la falta de notificació de la resolució expressa del procediment en el termini previst.

Disposició addicional cinquena. *Projectes que s'hagin de sotmetre a avaluació d'impacte ambiental.*

Quan, d'acord amb aquesta Llei, s'exigeixi una declaració responsable o una comunicació per a l'accés a una activitat o el seu exercici i una avaluació d'impacte ambiental, conforme al text refós de la Llei d'impacte ambiental de projectes, aprovat pel

Reial decret legislatiu 1/2008, d'11 de gener, o a la normativa autonòmica de desplegament, la declaració responsable o la comunicació no es pot presentar fins que s'hagi portat a terme l'avaluació d'impacte ambiental i, en tot cas, s'ha de disposar de la documentació que ho acrediti.

Disposició addicional sisena. *Distribució de competències.*

Les matèries regulades per aquesta Llei s'ajusten a la distribució de competències legislatives, de desplegament de la legislació bàsica i d'execució previstes a la Constitució i en els estatuts d'autonomia.

Disposició addicional setena. *Serveis funeraris.*

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de portar a terme un estudi i proposar, si s'escau, els canvis normatius necessaris per garantir la llibertat d'elecció dels prestadors de serveis funeraris, inclosos els supòsits en què s'hagi contractat una assegurança de decessos, així com per impulsar l'eliminació d'altres possibles traves que puguin derivar de la normativa vigent.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori.*

1. Els procediments iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei es tramiten i es resolen per la normativa vigent en el moment de la presentació de la sol·licitud.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, l'interessat pot desistir, amb anterioritat a la resolució, de la seva sol·licitud i optar per l'aplicació de la nova normativa.

3. Els prestadors de serveis habilitats en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei poden seguir realitzant la seva activitat en tot el territori espanyol.

Disposició transitòria segona. *Procediments d'autorització d'entitats especialitzades en matèria de prevenció de riscos laborals.*

En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei el Ministeri de Treball i Immigració ha d'adaptar els procediments administratius d'autorització de serveis de prevenció aliens i entitats auditores al que preveu aquesta Llei. Mentre no es produeixi aquesta adaptació, aquests es continuen regint per les previsions que conté el Reial decret 39/1997, de 17 de gener, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis de prevenció, i l'Ordre de 27 de juny de 1997 per la qual es desplega el Reial decret 39/1997, de 17 de gener, pel qual s'aprova el Reglament dels serveis de prevenció, en relació amb les condicions d'acreditació de les entitats especialitzades com a serveis de prevenció aliens a les empreses, d'autorització de les persones o entitats especialitzades que pretenguin desenvolupar l'activitat d'auditoria del sistema de prevenció de les empreses i d'autorització de les entitats públiques o privades per desenvolupar i certificar activitats formatives en matèria de prevenció de riscos laborals.

Disposició transitòria tercera. *Vigència de l'exigència de visat col·legial.*

En el termini màxim de quatre mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar un reial decret que estableixi els visats exigibles d'acord amb el que preveu l'article 13 de la Llei 2/1974, de 13 de febrer, sobre col·legis professionals.

Fins a l'entrada en vigor de la norma prevista en el paràgraf anterior, l'exigència de visat es regeix per la normativa vigent.

Disposició transitòria quarta. *Vigència de les obligacions de col·legiació.*

En el termini màxim de dotze mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern, amb la consulta prèvia a les comunitats autònomes, ha de remetre a les Corts Generals un projecte de llei que determini les professions per a l'exercici de les quals és obligatòria la col·legiació.

El projecte ha de preveure la continuïtat de l'obligació de col·legiació en els casos i supòsits d'exercici en què es fonamenti com a instrument eficient de control de l'exercici professional per a la millor defensa dels destinataris dels serveis i en les activitats que puguin estar-ne afectades, de manera greu i directa, matèries d'especial interès públic, com poden ser la protecció de la salut i de la integritat física o de la seguretat personal o jurídica de les persones físiques.

Fins a l'entrada en vigor de l'esmentada Llei, es mantenen les obligacions de col·legiació vigents.

Disposició transitòria cinquena. *Implantació de la finestra única i del servei d'atenció als consumidors i usuaris.*

1. En el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les organitzacions col·legials han de tenir operatius els mitjans necessaris per articular la finestra única que preveu l'apartat deu de l'article 5 d'aquesta Llei.

2. En el termini màxim de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els col·legis professionals han de tenir en funcionament el servei d'atenció als col·legiats i als consumidors i usuaris que preveu l'apartat dotze de l'article 5 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria sisena. *Aprovació del sistema de gestió de la finestra única.*

Amb l'objectiu que la informació administrativa en la finestra única que preveu l'article 3 d'aquesta Llei sigui clara i inequívoca i estigui actualitzada, s'ha d'acordar a la Conferència Sectorial d'Administració pública, amb l'informe previ de la Comissió Nacional d'Administració Local, el sistema de gestió de la finestra única.

Disposició derogatòria.

Queden derogades totes les disposicions de rang legal o reglamentari, o estatuts de corporacions professionals i altres normes internes col·legials que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

El que disposa el capítol I del títol I es dicta en virtut de l'article 149.1.18a de la Constitució espanyola i té caràcter de legislació bàsica sobre el règim jurídic de les administracions públiques, llevat de l'article 2.Dos, que constitueix procediment administratiu comú sense perjudici de les especialitats derivades de l'organització pròpia de les comunitats autònomes.

El que disposa l'article 4. U i Dos té caràcter bàsic en dictar-se a l'empara de les competències que corresponen a l'Estat a l'article 149.1.13a i 16a de la Constitució per dictar les bases de l'activitat econòmica i de la sanitat, respectivament. L'article 4.Tres es dicta sobre la base de les competències exclusives que corresponen a l'Estat en matèria de legislació mercantil, processal i civil, de conformitat amb l'article 149.1.6a i 8a de la Constitució.

El que disposa l'article 5 es dicta a l'empara d'article 149.1.18a i 30a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat, respectivament, la competència per dictar les bases del règim jurídic de les administracions públiques i per a la regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols professionals.

L'article 6 es dicta en virtut del que disposa l'article 149.1.6a que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació mercantil, llevat de l'article 6.Tres que es dicta a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència per dictar les bases del règim jurídic de les administracions públiques.

El que disposa el capítol IV del títol I s'incardina en la competència exclusiva de l'Estat que sobre legislació laboral reconeix l'article 149.1.7a de la Constitució, llevat de l'article 10 que s'incardina a l'article 149.1.17a de la Constitució que reserva a l'Estat la competència sobre la legislació bàsica de la Seguretat Social sense perjudici de l'execució dels seus serveis per les comunitats autònomes, pel que fa a la modificació del segon paràgraf de

l'article 30, i sobre el règim econòmic de la Seguretat Social, pel que fa a la modificació del primer paràgraf de l'article 30.

El que disposa l'article 11 es dicta a l'empara de l'article 149.1.12a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de legislació sobre pesos i mesures.

El que disposa l'article 12 es dicta a l'empara de l'article 149.1.9a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de legislació sobre propietat intel·lectual i industrial.

El que disposa l'article 13 té caràcter bàsic a l'empara de l'article 149.1.13a de la Constitució, pel qual correspon a l'Estat la competència per dictar les bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

El que disposa l'article 14 es dicta a l'empara de l'article 149.1.29a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de seguretat pública.

El que disposa l'article 15 es dicta a l'empara de l'article 149.1.30a de la Constitució que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per a la regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals.

El que disposa l'article 16 té caràcter de legislació bàsica sobre contractes administratius a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució

El que disposa l'article 17 es dicta a l'empara de l'article 149.1.25a de la Constitució, pel qual correspon a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases del règim miner i energètic.

El que disposa l'article 18 té caràcter bàsic en dictar-se a l'empara de les competències que corresponen a l'Estat a l'article 149.1.25a de la Constitució que atribueix a l'Estat la competència per dictar les bases del règim miner i energètic. L'article 18. Quatre es dicta a l'empara de l'article 149.1.22a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de l'autorització de les instal·lacions elèctriques quan el seu aprofitament afecti una altra comunitat o el transport d'energia surti del seu àmbit territorial.

El que disposen l'article 19 i la disposició addicional segona té caràcter bàsic en dictar-se a l'empara de les competències que corresponen a l'Estat a l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució, pel qual correspon a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i bases del règim miner i energètic.

El que disposa l'article 20 es dicta a l'empara de l'article 149.1.20a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de control de l'espai aeri, trànsit i transport aeri.

El que disposa l'article 21 es dicta a l'empara de l'article 149.1.21a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de transports terrestres que transcorrin pel territori de més d'una comunitat autònoma.

El que disposa l'article 22 es dicta a l'empara de l'article 149.1.21a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor.

El que disposa l'article 23 es dicta a l'empara de l'article 149.1.20a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de marina mercant i abanderament de vaixells.

El que disposa l'article 24 es dicta a l'empara de l'article 149.1.21a de la Constitució que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de ferrocarrils i transports terrestres que transcorrin pel territori de més d'una comunitat autònoma.

El que disposa l'article 25 es dicta a l'empara de l'article 149.1.20a de la Constitució que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de ports d'interès general.

El que disposen els articles 26 i 27 es dicta a l'empara de l'article 149.1.21a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de correus i telecomunicacions.

Els articles 28, 29, 30, 32, 35 i 36 es dicten a l'empara de l'article 149.1.23a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència per dictar la legislació bàsica sobre

protecció del medi ambient. No obstant això, respecte a l'article 32. Dos, s'empara en l'esmentat títol només la regulació del trasllat de residus des de països membres o cap a països membres de la Unió Europea, mentre que la regulació del trasllat de residus des de països tercers o cap a països tercers, no membres de la Unió Europea, s'empara en la competència estatal en matèria de comerç exterior de l'article 149.1.10a de la Constitució. No té caràcter bàsic l'article 36.Tres, que només és aplicable a l'Administració General de l'Estat.

L'article 31 es dicta a l'empara de l'article 149.1.23a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència per dictar la legislació bàsica sobre vies pecuàries.

L'article 33 es dicta a l'empara de l'article 149.1.22a de la Constitució, pel qual correspon a l'Estat la legislació, ordenació i concessió de recursos i aprofitaments hidràulics quan les aigües discorren per més d'una comunitat autònoma.

L'article 34 es dicta a l'empara de l'article 149.1.18a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència per dictar la legislació bàsica sobre contractes i concessions administratives.

L'article 37 es dicta a l'empara de l'article 149.1.19a de la Constitució, pel qual correspon a l'Estat la competència exclusiva en matèria de pesca marítima.

L'article 38 es dicta a l'empara de l'article 149.1.16a de la Constitució, pel qual correspon a l'Estat la competència en matèria de bases i coordinació general de la sanitat.

L'article 39 es dicta a l'empara de l'article 149.1.13a CE, pel qual correspon a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

El que disposa l'article 40 es dicta a l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria d'hisenda general.

El que disposa l'article 41. U es dicta a l'empara de l'article 149.1.16a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de bases i coordinació general de la sanitat. El que disposa l'article 41.Dos es dicta a l'empara de l'article 149.1.16a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de legislació sobre productes farmacèutics.

El que disposa l'article 42 es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.9a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de legislació sobre propietat intel·lectual i industrial.

El que disposa l'article 43 es dicta a l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre hisenda general.

El que disposa l'article 44 d'aquesta Llei té el caràcter de legislació bàsica dictada a l'empara de l'article 149.1.13a de la Constitució, pel qual correspon a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

El que disposa l'article 45 es dicta a l'empara de l'article 149.1.30a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per a la regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals.

El que disposa l'article 46 es dicta a l'empara de l'article 149.1.16a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació general de la sanitat, i de l'article 149.1.18a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació bàsica sobre contractes i concessions administratives.

El que disposa l'article 47. U, Quatre i Nou es dicta a l'empara de l'article 149.1.16a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de legislació sobre productes farmacèutics. L'article 47.Dos i Tres té la condició de normativa bàsica i es dicta a l'empara de l'article 149.1.1a i 16a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de bases i coordinació general de la sanitat. L'article 47.Cinc es dicta a l'empara de l'article 149.1.17a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de règim econòmic de la Seguretat Social. L'article 47.Sis, Set i Vuit es dicta a l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria d'hisenda general.

El que disposa l'article 48 es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.30a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per a la regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals.

El que estableix la disposició addicional primera constitueix bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica en virtut de l'article 149.1.13a de la Constitució.

El que estableix la disposició addicional tercera constitueix legislació laboral dictada a l'empara de l'article 149.1.7a de la Constitució.

La disposició addicional cinquena es dicta a l'empara de l'article 149.1.23a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència per dictar legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

Disposició final segona. *Incorporació de dret comunitari.*

Mitjançant aquesta Llei s'incorpora parcialment al dret espanyol la Directiva 2006/123/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis al mercat interior.

Disposició final tercera. *Habilitació normativa i desplegament reglamentari.*

S'autoritza el Govern perquè, en l'àmbit de les seves competències, dicti les disposicions reglamentàries necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final quarta. *Llei 8/2009, de 28 d'agost, de finançament de la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola.*

L'apartat 4t de la disposició transitòria tercera i l'apartat 5 de la disposició final primera de la Llei 8/2009, de 28 d'agost, de finançament de la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola, queden suprimits.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor el dia 27 de desembre de 2009.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 22 de desembre de 2009.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO